

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobců:

XXX

zastoupený Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem,
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

XXX

zastoupená JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., advokátem,
sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osob
zúčastněných na řízení:

XXX

advokátem,

oba zastoupeni JUDr. Vojtěchem Sedláčkem, LL.M.,
sídlem Italská 2581/67, 120 00 Praha 2

v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2024, č. j. MHMP 2030540/2024,
sp. zn. S-MHMP 2078046/2021/STR,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci se podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 (dále jen „*stavební úřad*“, tento pojem je obecně dále užíván i pro žalovaného, pokud rozlišení úřadů nemá vliv na srozumitelnost textu) ze dne 17. 6. 2021, č. j. MCP6 203320/2021 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad ve společném stavebním a územním řízení k žádosti stavebníků (osob zúčastněných na řízení 1) a 2) schválil stavební záměr označený jako „*Rodinný dům na místě stávajícího domu č. p. YA v křížení ulic N. a N. Ž., X, na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X, X*“ (dále také jen „*stavební záměr nebo jen záměr*“, případně obecně „*stavba*“).

[2] Stavební záměr již jednou byl u zdejšího soudu projednáván. Zdejší soud rozsudkem ze dne 19. dubna 2024, čj. 3 A 115/2023-303, napadené rozhodnutí (pozn. soudu – ze dne 9. 10. 2023) zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (dále v textu také obecně pouze jako „*rozsudek*“ nebo obecně „*předchozí rozsudek*“). Tato žaloba směřuje vůči témuž povolenému stavebnímu záměru, neboť žalovaný v dalším řízení rozhodl obsahově stejným způsobem, jako v řízení zdejšího soudu sp. zn. 3 A 115/2023.

[3] Žalobci jsou spoluvlastníky pozemku parc. č. XC se stavbou č. p. YB a pozemku parc. č. XD, vše v k. ú. X. Tyto pozemky sousedí s pozemky stavby (parc. č. XA a XB v k. ú. X).

[obrázek anonymizován]

[4] Dle napadeného rozhodnutí představuje záměr stavbu rodinného domu s jednou bytovou jednotkou. Objekt rodinného domu bude mít dvě nadzemní podlaží, zastřešený bude plochou střechou. V 1. nadzemním podlaží objektu bude umístěna garáž pro 3 osobní automobily, hobby místnost a další pomocné prostory rodinného domu, v 2.

nadzemním podlaží budou umístěny obytné prostory bytové jednotky. Objekt bude mít půdorys o max. rozměrech 26,27 m x 16,83 m a max. výškovou úroveň atiky střechy 2. nadzemního podlaží + 7,430 m od $\pm 0,000 = 307,140$ m n. m. Bpv (odpovídá úrovni podlahy 1. NP objektu). Objekt na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X bude umístěn na hranici s pozemkem parc. č. XE a XF, od hranice s pozemkem parc. č. XD ve vzdálenosti min. 4,83 m, od hranice s pozemkem parc. č. XG ve vzdálenosti min. 4,18 m a od hranice s pozemkem parc. č. XH (vše v k. ú. X) ve vzdálenosti min. 3,08 m. Stavba bude napojena na stávající síť technických vedení s výjimkou rozvodů pro odvod dešťových vod, svedených do akumulární nádrže s přepadem do podzemních zasakovacích boxů. Na pozemku rodinného domu budou dále umístěny zpevněné plochy, opěrná stěna a oplocení.

[5] Jelikož odvolání žalobců proti prvostupňovému rozhodnutí směřovala také proti obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu územního plánování, Magistrátu hl. m. Prahy, odboru územního rozvoje (MHMP UZR), sp. zn. S-MHMP 493865/2020, č. j. MHMP 882245/2020 ze dne 11. 6. 2020, žalovaný v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu požádal o jeho přezkoumání Ministerstvo pro místní rozvoj, které závazným stanoviskem č. j. MMR-2713/2023-81 ze dne 19. 1. 2023 změnilo předmětné závazné stanovisko MHMP UZR v části odůvodnění a ve zbytku jej potvrdilo. Jádrem sporu je otázka, zda je napadené rozhodnutí v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

[6] Zdejší soud rozsudkem ze dne 19. dubna 2024, čj. 3 A 115/2023-303, původně vydané napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto svém zrušujícím rozsudku uvedl tento právní názor, který je pro žalovaného závazný (který byl důvodem pro zrušení rozhodnutí) – odstavec 81–85 a dále 98 odůvodnění rozsudku: „81. Žalobkyně odkázala na skutečné hodnoty uvedené v Registru územní identifikace: 82. Skutečná zastavěná plocha domu č. p. YC dle Registru územní identifikace činí 258 m², nikoliv 361 m², jak uvádí žalovaný. 83. Skutečná zastavěná plocha domu č. p. YD dle Registru územní identifikace činí 144 m², nikoliv 250 m², jak uvádí žalovaný. 84. Skutečná zastavěná plocha a domu č. p. YE činí cca 140 m², nikoliv 292 m², jak uvádí žalovaný. Výměra 292 m², kterou uvádí žalovaný, je výměrou celého pozemku p. č. XI, který však není celý zastavěn. 85. Skutečná zastavěná plocha domu č. p. YF též neodpovídá a je nižší než žalovaným uváděných 151 231 m² (pozn. soudu – tento údaj je zjevně nesprávný, neboť neodpovídá ostatním zjištěním a procesním úkonům, to však nemá žádný vliv na vyjádřený právní názor dále). Tento údaj odpovídá výměře celého pozemku XF, který však není celý zastavěn.“. „98. Soud shrnuje, že žalovaný posuzoval záměr stavebníků ve vztahu k největším stavbám v okolí. Při posuzování jejich velikosti se však dopustil chyby, když vycházel z nesprávných údajů. Soud přisvědčil žalobcům, že žalovaný velikost okolních domů významně nadhodnotil, když v jednotlivých případech vycházel z hodnot vyšších až o přibližně 150 m². Jde o závažné pochybení, neboť žalovaný u jednotlivých domů uvažoval až dvojnásobek jejich skutečné velikosti. Závěry žalovaného tedy neodrážejí situaci v území, a jeho úvahy nemohou z tohoto důvodu obstát. Soudu proto nezbylo, než věc vrátit žalovanému k novému posouzení.“, a dále odstavce 113 – 116 odůvodnění rozsudku: „113. Pokud jde o vzdálenost záměru od pozemku žalobců, výkres C.04 obsahuje vyznačení vzdálenosti 5,28 m. Nijak z něj však nevyplyvá, že by šlo o vzdálenost nejkratší. Je naopak bez bližšího měření seznatelné, že o nejkratší vzdálenost nejde. První odstoupení západní fasády domu začíná 5,76 m od hranice

pozemku a postupně se k této hranici přibližuje. Největšího přiblížení dosahuje v rohu, kde začíná druhé odstoupení západní fasády domu. V tomto rohu však vzdálenost od pozemku žalobců vyznačena není. 114. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že rozdíl v jím stanovené minimální vzdálenosti a ve skutečné nejkratší vzdálenosti bude toliko v řádu několika centimetrů. To však nic nemění na tom, že jím stanovenou minimální vzdálenost od hranice pozemku není prakticky možné dodržet. 115. Pokud jde o vzdálenost od domu žalobců 9,02 m, žalovaný sečetl vzdálenost 5,28 m k hranici pozemku a vzdálenost 3,74 m k domu žalobkyně. Již z důvodu použití nesprávné vzdálenosti 5,28 metru k hranici pozemku (viz výše) je tento způsob výpočtu nesprávný. Soud nadto dává za pravdu žalobkyni, že není zřejmé, ze které ze tří možných kolmic žalovaný vycházel. Sám žalovaný pak uznává, že skutečná vzdálenost obou staveb může být „podle geometrie“ nižší než jím stanovená minimální vzdálenost. 116. Soud dospěl k závěru, že námitka nepřesnosti v určení vzdálenosti záměru od hranice pozemku a od domu žalobců je důvodná. Žalovaný v dalším řízení určí skutečnou vzdálenost záměru od hranice pozemku a od domu žalobců.“.

[7] Ostatní žalobní body v původních žalobách soud neshledal důvodné a konkrétně se s nimi vypořádal.

[8] Žalovaný doplnil výrok prvostupňového správního rozhodnutí v podmínce č. 1 pro umístění stavby tak, že: „Západní fasáda stavby rodinného domu v délce 8,82 m bude umístěna na hranici se sousedním pozemkem parc. č. YF v k. ú. X a bude přiléhat ke stěně garáže rodinného domu č. p. YF v k. ú. X, který je umístěn na pozemku parc. č. XF v k. ú. X. Dále bude západní fasáda ustoupena min. o 5,76 m tak, že její vzdálenost od sousedního pozemku parc. č. XD v k. ú. X bude min. 5,28 m a její vzdálenost od rodinného domu č. p. YB v k. ú. X bude min. 9,02 m. Severní fasáda rodinného domu bude umístěna ve vzdálenosti min. 4,18 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XJ v k. ú. X, východní fasáda rodinného domu bude umístěna ve vzdálenosti min. 3,08 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XH v k. ú. X“. Zároveň vypustil větu, která odkazovala na přílohu rozhodnutí – C.03 Koordinační situace, v podmínce č. 2 pro umístění stavby nahradil text tímto zněním: „Maximální rozměry domu jsou 26,27 m (východní fasáda) x 17,00 m (severní fasáda). Maximální výšková úroveň horní hrany atiky ploché střechy je +7,430 (vztaženo k $\pm 0,000 = 307,140$ m n.m. Bpv)“, a doplnil další části a změnil číslování výroků (v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že stejně, jako v případě původního zrušeného rozhodnutí). Dále doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí, že celé zní: „Stavba bude provedena podle předložené projektové dokumentace“ vkládá slova „z 11/2019, číslo zakázky 2019037, revidované v 01/2020 (REV. 01), v 03/2023 (REV.02) a v 08/2024 (REV.03)“.

[9] Žalobci podali původně dvě samostatné žaloby. Vzhledem k tomu, že bylo napadeno jedno správní rozhodnutí, soud řízení o těchto dvou žalobách spojil ke společnému řízení. I vzhledem k tomu, že žalobce (a) v podané žalobě výslovně uvádí, že souhlasí s žalobními body žalobkyně (b), soud v konstatační části odůvodnění tohoto rozsudku mezi jednotlivými žalobci a jejich případnými drobnými rozdíly ve formulaci žalobních bodů nerozlišuje.

[10] Žalobci v podané žalobě namítají, že (1) záměr je v rozporu s urbanistickým charakterem území a nerespektuje strukturu jeho zástavby a požadavky na zachování pohody bydlení a kvality prostředí a na šetrnost k zájmům žalobců jako vlastníků

sousedních pozemků a staveb, (2) že je schválena v rozporu s Pražskými stavebními předpisy (Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*Pražské stavební předpisy nebo PSP*“), neboť nesplňuje požadavky tohoto předpisu na situování stavby v souladu se stavební čarou, (3) že je schválena v rozporu s Pražskými stavebními předpisy, neboť nesplňuje požadavky tohoto předpisu na situování stavby s ohledem na půdorysné rozměry okolních staveb, (4) že není v souladu s územně plánovací dokumentací, (5) že dokumentace pro umístění stavby je neúplná a neurčitá a neobsahuje všechny podklady umožňující posoudit přípustnost stavby v území, zejména z hlediska jejího využití a s tím souvisejících jejích vlivů na okolí, (6) že bude mít nepřípustné (nadměrné) negativní vlivy na okolní nemovitosti, (7) že dokumentace nesplňuje požadavky právních předpisů z hlediska ochrany prostředí a zajištění bezpečnosti při výstavbě, (8) a že výjimka z § 29 odst. 2 nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 pro danou stavbu byla povolena v rozporu s právními předpisy. Většina této argumentace byla obsažena v žalobě proti správnímu rozhodnutí, které bylo předmětem soudního přezkumu v předchozím řízení v senátu 3 A.

[11] V prvním žalobním bodě uvádějí, že okolní stavby mají zastavěnou plochu v rozmezí 90 – 160 m², záměr má zastavěnou plochu 330 m², tedy trojnásobek. Přesahuje do vnitroblokové dvorní části a nerespektuje dvorní čaru stanovenou zástavbou kolem ulice N., nepřípustně se přibližuje k pozemkům žalobců. Dále nerespektuje stavební čaru ulice N., nadmíru zabírá stávající zahradu (vnitroblokovou zeleň mezi zástavbou ulice N. a K V.), výše stavby podle jejich názoru porušuje ust. § 20 Pražských stavebních předpisů, ust. § 76 odst. 2 stavebního zákona a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 501/2006 Sb.*“). Dále dojde k nepřípustnému narušení soukromí v nemovitostech, a to z navrhované terasy stavby. Konkrétně namítají, že stavba nedodrжуje odstupové vzdálenosti, kvůli čemuž jí musela být vydána výjimka, dvoj až trojnásobně přesahuje zastavěnou plochu sousedních staveb a charakteristické okolní zástavby, neodpovídá charakteru lokality a charakteristiky okolní zástavby (plochá střecha namísto sedlové, strohý architektonický výraz). Hlavním nosným tématem tohoto žalobního bodu je nesouhlas s posouzením stavby, jak jej provedl žalovaný. Uvádí, že stavby jiného určení (např. školy, kostel) mají zpravidla větší rozměr, a nelze je tak pro měřítko brát v úvahu; pokud někde v minulosti vznikly stavby, které jsou v území nadměrné, není to příklad hodný následování. Namítají rozpornost argumentace žalovaného, když pro stanovení výšky stavby neporovnává stavby jako kostel, pro půdorysný rozměr však takovou argumentaci neuznává. Znovu opakuje, že porovnávat je nutné rozměry okolních staveb; namítá, proč nebyly posouzeny v tomto případě všechny stavby. Uvádí, že právě žalovaný ze všech domů v okolí pouze vybral některé, jiné však pominul, navíc jím uváděné stavby mají zastavěnou plochu nad 200 m², což je ale stále méně, než navrhovaná stavba.

[12] Ke stavbám, které žalovaný uváděl v odůvodnění rozhodnutí, konkrétně namítá, že dům na pozemku p. č. XK (č. p. YG) - žalovaným uvedenou zastavěnou plochu (cca 270 m²) navrhovaná stavba podstatně překračuje, dům na pozemku p. č. XL (č. p. YH) není rodinným domem, ale penzionem, dům na pozemku p. č. XM (č. p. YI) - plocha 317 m² je výměrou celého pozemku (p. č. XM), avšak rodinný dům nevyplňuje celý tento pozemek (například severovýchodní cíp tohoto pozemku není zastavěn), dům na pozemku p. č. XN (č. p. YJ) – jedná se o stavbu nacházející se již mimo dané bloky rodinných domů

a vil (jedná se o jiný typ zástavby), i žalovaným uvedenou zastavěnou plochu (cca 290 m²) však navrhovaná stavba překračuje, dům na pozemku p. č. XO (č. p. YK) - žalovaným uvedenou zastavěnou plochu (245 m²) navrhovaná stavba podstatně překračuje, dům na pozemku p. č. XP (č. p. YC) - žalovaným uvedenou zastavěnou plochu (cca 250 m²) navrhovaná stavba podstatně překračuje, dům na pozemku p. č. XQ (č. p. YL) není rodinným domem, ale sídlem obecního úřadu (radnice), dům na pozemku p. č. XR (č. p. YM) není rodinným domem, ale bývalou školou, dům na pozemku p. č. XS (o výměře 92 m²) a p.č. XT (č. p. YN) je vzdálen od stavby více než půl kilometru a není zřejmé, proč by právě tento dům měl nastavovat měřítko zástavby na zcela jiném místě, dům na pozemku p. č. XI (č. p. YE) - plocha 292 m² je výměrou celého pozemku (p. č. XI), avšak rodinný dům nevyplňuje celý tento pozemek (například jihozápadní cíp tohoto pozemku není zastavěn), dům na pozemku p. č. XU (č. p. YO) nemá zastavěnou plochu 700 m² (jak tvrdí žalovaný -není zřejmé, jak k tomuto údaji žalovaný došel), když zastavěná plocha tohoto domu je dána výměrou pozemku p. č. XV, která je 114 m² - tuto zastavěnou plochu (114 m²) navrhovaná stavba podstatně překračuje.

[13] K odkazu na odůvodnění závazného stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 1. 2023 uvádí, že tento úřad nemůže přezkoumávat soulad záměru s požadavky zákona a Pražských stavebních předpisů.

[14] K argumentaci žalovaného ohledně návaznosti záměru na stavbu na sousedním pozemku p. č. XF, tak s tím nesouhlasí, neboť návaznost nerespektuje dvorní linii zástavby ulice N., která je dána jak sousedním domem, tak navazující řadovou zástavbou ulice N. Uvádí, že stavba nezohledňuje nárožní polohu a nerespektuje uliční čáru ulice N. Namítá, že byly posuzovány pozemky, které jsou situovány do ulice K V., nikoliv N., jedna ze staveb je stavba občanské vybavenosti, není rozhodná původní koncepce, ale současný stav, a ten je takový, že mezi zástavbou ulice N. a K V. je pás zeleně. Ohledně terasy uvádí, že ta není běžně součástí staveb v tomto prostoru a jsou ojedinělé, domnívá se, že umístění terasy je pro narušení jejího soukromí výrazné a nad míru přiměřenou místním poměrům. Odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu nepovažuje za přílehlavou, neboť se netýkaly terasy, ale vikýřů a oken v půdní vestavbě. Žalobní argumentace se v konkrétních námitkách opakuje. Ohledně využití stavby uvádí, že ta může být využita pro skladování automobilů. Odkazy na souhlasná stanoviska dotčených orgánů nemohou nahradit posouzení záměru z hlediska působení všech možných negativních vlivů. Odkazuje na posudek Ing. arch. Vláda Hodka z prosince 2023, a předběžné posouzení proveditelnosti záměru novostavby zpracované PRO-PLANS s.r.o., a navazující znalecký posudek téhož subjektu. Závěrů tohoto znaleckého posudku se dovolává, nesouhlasí s tím, jak tento znalecký posudek hodnotí žalovaný, a uvádí, že rozhodl opačně, než jak uvádí tento znalecký posudek. Podle jejich názorů nemůže správní orgán se znaleckým posudkem sám polemizovat, ale měl nechat vypracovat jiný znalecký posudek (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 466/2019-32). Dále namítá, že nebyl proveden přezkum podle vyhlášky č. 501/2006 Sb.

[15] V druhém žalobním bodě namítá, že záměr je v rozporu s Pražskými stavebními předpisy, neboť je situován v rozporu se stavební čarou (ust. § 22 odst. 1 a 3 PSP). Podle názoru žalobců je stavební čára otevřená a je vymezena stávající zástavbou podél ulice N., stavba je mimo stavební čáru, neboť ustupuje o více než 4 metry. Odkaz na

protější dům ulice N. Ž. nepovažují za případný, neboť se jedná o výjimku, která není hodná následování. Ke stanovisku žalovaného uvádí, že sám neuvádí, v čem je výklad žalobců špatný, tento výklad je patrný v již zmíněném posudku Ing. arch Vladana Hodka. Dále namítají, že i při hodnocení dvorní čáry, kdy stavba nerespektuje obvyklou hloubku zastavění. Tím, že stavba ustupuje od stavební čáry ulice N., přibližuje se k její nemovitosti. Namítá, že stavební čáru nijak nestanovil stavební úřad, ale učinil tak až žalovaný. Není rozhodný odkaz žalovaného na dům č.p. YT, neboť to, že se tento dům nepatrně ze stavební čáry vymyká, nic nemění na charakteru zástavby bloku; určující podle názoru žalobců je stavební čára ulice N., což je stavební čára otevřená. Odkaz na dům č.p. YP rovněž nepovažuje za případný, neboť se týká jiného bloku, a ani na stávající dům č.p. YA, neboť ten má být odstraněn. Podle jejich názoru soud v předchozím rozsudku stanovil, že se jedná o stavební čáru uzavřenou nebo otevřenou.

[16] Ve třetím žalobním bodě žalobci namítají rozpor s Pražskými stavebními předpisy rovněž z důvodu nedodržení požadavků na situování stavby v souvislosti s půdorysnými rozměry okolních staveb. Upozorňují na rozdíl zastavěné plochy stavby oproti stavbám okolním. K tomuto poukazují na dvojnásobný rozměr zastavěné plochy situované stavby oproti zastavěným plochám větších domů v okolí a na trojnásobný rozdíl oproti zastavěným plochám sousedních domů (žalobní argumentace se v žalobě opakuje).

[17] Ve čtvrtém žalobním bodě žalobci poukazují na to, že stavba je v rozporu s územně plánovací dokumentací. Uvádějí, že území, na kterém má být stavba situována je dle územního plánu hl. m. Prahy územím stabilizovaným. Odkazují k tomuto na přílohu č. 1, oddíl 7 bod 7a) odst. 3 Pražských stavebních předpisů, kde se stanoví, že v rámci stabilizovaného území lze provádět jen zachování, dotvoření či rehabilitaci urbanistické struktury, aniž by docházelo k větším rozsáhlým činnostem. Dle názoru žalobců předmětnou stavbu nelze podřadit pod žádnou z těchto možností, přičemž se naopak „z této struktury vymyká a tuto strukturu narušuje a rozbíjí“. Nesouhlasí s vypořádáním následujících závazných podkladů, kterými jsou závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, Odbor územního rozvoje, ze dne 11. 6. 2020, č. j. MHMP 882245/2020 (sp. zn. S-MHMP 493865/2020), a změna a potvrzení závazného stanoviska stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 1. 2023, č. j. MMR-2713/2023-81.

[18] Žalobci uvádějí, že stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj je nezákonné, neztotožňují se s jeho názorem, že „kritériem pro posuzování přípustnosti změn staveb či umísťování novostaveb je z hlediska stabilizovaného území pouze to, zda se tyto záměry změn v území svými výškovými a objemovými parametry nevymykají parametrům stávajících staveb v rámci urbanistické struktury daného území“. Žalobci argumentují výše uvedenými pravidly obsaženými v územním plánu a nesouhlasí s názorem, že určení přípustnosti výšky lze provádět s ohledem na okolní strukturu staveb. Uvádějí, že pokud by se měl uplatňovat postoj, který zastává Ministerstvo pro místní rozvoj, bylo by možné stavět stále nové stavby, čímž by došlo k zastavění daného území, ačkoli tomu má být v takovémto území dle územního plánu bráněno. Žalobci k tomuto odkazují na znalecký posudek č. 076/2024, který má potvrzovat rozpor stavby s územně plánovací dokumentací. Dodávají, že ačkoli znalecký posudek obsahuje závěr, že není možné stavbu z důvodu regulativu územního plánu pro stabilizované území umístit a schválit, žalovaný vydal rozhodnutí opačné. Uvádějí také rozsudek Nejvyššího správního soudu (č. j. 9 As 206/2014-48), na jehož

základě žalobci dodaný znalecký posudek, který splňuje zákonné požadavky (§ 127a o. s. ř. a § 56 správního řádu z roku 2004), nesmí být správním orgánem přezkoumáván z hlediska odborného posouzení věci, pouze může zkoumat formální předpoklady, věrohodnost atd. Zastávají názor, že prvostupňového rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zněním § 43 odst. 5 stavebního zákona.

[19] V pátém žalobním bodě žalobci shledávají dokumentaci pro umístění stavby neúplnou a neurčitou, neboť v ní nejsou obsaženy všechny potřebné podklady pro posouzení přípustnosti stavby v území, a to hlavně v souvislosti s jejím využitím a souvisejícími vlivy na okolí. Na základě dokumentace není možné zjistit, jak budou využívány všechny plochy 1. podlaží stavby. Zejména pak poukazují na místnost nazývanou „hobby“. Tato místnost o výměře více než 100 m² skýtá prostor pro parkování osobních automobilů. Žalobci jsou toho názoru, že stavební úřad nedostatečně zkoumal, k jakému účelu budou využívány jednotlivé prostory nacházející se na 1. NP. Označení „hobby místnost“ proto shledávají jako pojem neurčitý. Odkazují rovněž na předchozí návrh stavby, který sice není předmětem tohoto řízení, avšak dle žalobců poskytuje vodítko ke zjištění, jak chce stavebník prostory využívat. Žalobci z předchozího návrhu vyvozují, že mělo-li se jednat o prostory k vystavení exponátů majitele, je možné, že budou použity k parkování automobilů. Upozorňují, že je-li tomu tak, je nutné danou místnost tomuto účelu správně přizpůsobit.

[20] Žalobci dále zastávají názor, že se stavební úřad nedostatečně věcně vypořádal s námitkami, které mu předložili účastníci řízení v souvislosti s dokumentací. Odkazují v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 As 41/2014-40, na rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 25 A 52/2021-52 a na rozsudek Krajského soudu v Pardubicích, č. j. 52 A 3/2018-76. V této souvislosti poukazují na § 2 písm. u) bod 1. Pražských stavebních předpisů, dle něž lze za rodinný dům označit jen takovou stavbu, kde více než polovina podlahové plochy splňuje požadavky na trvalé rodinné bydlení a k takovému účelu je rovněž určena. Z toho vyvozují, že v případě, kdy by 1. NP bylo určeno k parkování osobních automobilů, nelze tuto stavbu označit jako rodinný dům.

[21] V šestém žalobním bodě žalobci uvádějí nadměrné negativní vlivy předmětné stavby na nemovitosti v jejím okolí. Tuto námitku dělí na tři okruhy negativních vlivů předmětné stavby.

[22] Na prvním místě žalobci namítají nedoložení splnění požadavků na ochranu před hlukem v souvislosti s provozem tepelného čerpadla. Odkazují zde na znalecký posudek č. 040-068442/008/2021, kterým poukazují na pravděpodobnost překročení aplikovatelného nočního hygienického limitu při vytápění tímto zdrojem. Dále odkazují na odborný posudek č. 040-076600. Posledně uvedený posudek uvádí, že v důsledku použití zamýšleného tepelného čerpadla bude ve venkovním chráněném prostoru nejbližších staveb překročen hygienický limit. Toto překročení dle posudku může být ve výši 3 až 8 dB. Závěry o nedoložení splnění požadavků na hlukové limity potvrzuje i odborné vyjádření Fakulty stavební Vysokého učení technického v Brně ze dne 4. 1. 2024. Rovněž je odkazováno na znalecký posudek č. 026611/2024 ze dne 26. 3. 2024 zpracovaný Fakultou stavební Vysokého učení technického v Brně, kterým žalobci namítají vady

projektové dokumentace pro společné územní a stavební řízení týkající se ochrany proti hluku.

[23] Žalobci dále namítají porušení limitů dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. i porušení § 39 odst. 1 písm. d) a odst. 3, § 43 odst. 1, § 52 odst. 1 a 4 ad. Pražských stavebních předpisů. Uvádějí rovněž porušení povinnosti uložené dle § 94o odst. 1 písm. a) a c), odst. 2 písm. a) a odst. 3 stavebního zákona stavebnímu úřadu a žalovanému, když neposoudily splnění předepsaných požadavků na stavební záměr, neověřily úplnost a přehlednost dokumentace a neověřily, jaké budou účinky budoucího užívání stavby.

[24] Rovněž vyjadřují nesouhlas se závěry, které na základě jimi dodaného znaleckého posudku (č. 026611/2024), vyvodil žalovaný, a které jsou dle jejího názoru opačné, než co vyplývá z daného posudku. V rámci této námítky odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 206/2014-48. Dodávají, že správní orgán měl předvolat k výsledku znalce nebo zadat vypracování revizního znaleckého posudku, nikoli hodnotit v posudku obsažené závěry (zde odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 466/2019-32). Žalobci dále žádají soud, aby na základě § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 8. 4. 2020, č. j. HSHMP 18304/2020, a to z toho důvodu, že na něj odkazuje žalovaný. Dle žalobců je toto stanovisko nezákonné, protože dotyčný orgán vyslovil souhlas s danou stavbou, aniž by bylo doloženo splnění požadavků na ochranu před hlukem.

[25] Druhá námítka žalobců v souvislosti s negativními vlivy dané stavby se týká technické seizmicity. Rovněž zde namítají nedoložení splnění požadavků Pražských stavebních předpisů, konkrétně § 40 odst. 1. Odkazují na Posouzení projektové dokumentace „Rodinný dům X“, z hlediska negativních zdrojů technické seizmicity na sousední zástavbu a splnění základních požadavků na stavby č. 2023 FBA 01. Žalobci proto namítají porušení § 40 odst. 1, § 43 odst. 1, § 52 odst. 1 a 4 ad. Pražských stavebních předpisů, jelikož nebyl prokázán soulad s požadavky na ochranu proti technické seizmicitě. Stavba proto neměla být schválena. Stavební úřad a žalovaný i zde porušily povinnost jim uloženou § 94o odst. 1 písm. a) a c), odst. 2 písm. a) a odst. 3 stavebního zákona.

[26] Třetí námítka žalobců se týká neprokázání splnění požadavku na zachování osvětlení sousedních nemovitostí, které bylo shledáno znaleckým posudkem č. 040-068442/008/2021. Tato situace se dotýká i domu žalobců (č. p. YB). Žalobci uvádějí, že žalovaný odkazuje na „Studii oslunění, denního osvětlení a zastínění sousedních objektů N. YF a K V. YB“ zpracovanou Ing. Viktorem Zwienerem, Ph.D., která byla doložena v rámci odvolacího řízení dne 29. 3. 2023, tato však dle názoru žalobců neprokazuje, že byly splněny požadavky stanovené § 45 PSP. V rámci výpočtu pro venkovní stínící překážky bylo použito neobjektivního činitele odrazu světla (0,3), ačkoli příslušná norma (ČSN 73 0580-1) ve svém čl. A12 ukládá použití hodnoty 0,1 (nejsou-li splněny další podmínky). Dále Studie uvádí, že byla nesprávně uvedena použitá norma. Podklady zmiňují ČSN EN 17037+A1, ačkoli její požadavky nejsou naplněny. Rovněž je konstatována absence výpočtu DGP (pravděpodobnosti oslunění denní světlem dle normového vzorce). Taktéž metody, které byly použity k posouzení denního osvětlení nereflektují významné změny v

normách (změnu Z3 z 8/2019 k ČSN 73 0580-1). Z tohoto tedy lze dle studie vyvodit, že posouzení není učiněno ve světle aktuálně platných ČSN.

[27] Žalobci tedy dodávají, že na základě znaleckého posudku č. 040-068442/008/2021 ze dne 6.8.2021 a souvisejícího vyjádření TZÚS Praha, s.p., ze dne 2.6.2023, lze mít za to, že projektová dokumentace obsahuje zjevné vady, jež je možné prokázat při vynaložení odborné péče. Zároveň není možné zjištěné vady odstranit, aniž by bylo zapotřebí dokumentaci celkově přepracovat. Stavba tak podle jejich názoru neměla být schválena, i z důvodu, že nebylo prokázáno, že v důsledku stavby nedojde ke zhoršení osvětlení jejich rodinného domu.

[28] V sedmém žalobním bodě žalobci poukazují na to, že v dokumentaci není splněna povinnost uložená právními předpisy v souvislosti s ochranou prostředí a bezpečnosti při výstavbě. Odkazují na znalecký posudek č. 026611/2024, zpracovaný Fakultou stavební Vysokého učení technického v Brně dne 26. 3. 2024. Dle tohoto posudku je dokumentace „*vadná, neúplná, nekontrolovatelná, protože (...) neobsahuje hlukovou studii ani žádné další kontrolovatelné výpočty šíření hluku ze stavební činnosti při realizaci výstavby (...)*“. Posudek rovněž obsahuje závěr, že dokumentace, která byla podkladem pro rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP 2059525/2023, není dostatečně průkazná ve vztahu ke splnění zákonných a hygienických požadavků na ochranu proti hluku. Dodává, že žalovaný se neřídil závěry daného znaleckého posudku a došel k opačnému rozhodnutí. Vydáním závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 8. 4. 2020, č. j. HSHMP 18304/2020 (sp. zn. S-HSHMP 18304/2020) došlo k porušení nařízení vlády č. 272/2011 Sb. a § 2 odst. 1 a 4 a § 3 správního řádu.

[29] Dále uvádějí, že předmětná dokumentace neobsahuje ani řešení hluku ze staveništní dopravy, stejně řešení prašnosti a vibrace, formulace zamýšlených opatření je „zcela obecnou a nekonkrétní“. Žalobci poukazují také na neuvedení opatření potřebných k tomu, aby při hloubení stavební jámy nebyla ohrožena stabilita a statika nemovitostí sousedících s místem stavby. Žalobci nepovažují navržené „svahování“ v daném případě, kdy hloubka výkopu dosahuje až 2 metrů, za dostatečné řešení. Zároveň neshledávají ani v případě svahování za prokázané, že nebudou ohroženy jejich sousední nemovitosti. Žalobci odkazují na odborné vyjádření Katedry geotechniky Fakulty stavební k projektové dokumentaci RD v N. YA zpracované RNDr. Richardem Malátem, Ph.D., autorizovaným inženýrem v oboru geotechniky a zakládání, ze dne 14. 12. 2023. Dle žalobců je postup v rozporu s § 41 odst. 1 PSP. Žalobci zpochybňují závěr stavebního úřadu, který uvedl hranici stavební jámy ve vzdálenosti přesahující 8 m od jejich nemovitosti, poukazují na údaj od žalovaného, který hovoří o vzdálenosti cca 7 m.

[30] V osmém žalobním bodě podle názoru žalobců byla výjimka z § 29 odst. 2 PSP v daném případě povolena v rozporu s právními předpisy. Uvádějí, že proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, Odbor výstavby, č. j. MCP6 202954/2020 (sp. zn. SZ MCP6 023946/2020/OV/Ko) podali odvolání, které však Magistrát hl. m. Prahy, Odbor stavebního úřadu, svým rozhodnutím ze dne 10. 2. 2021 zamítl jako nepřipustné. Z důvodu, že tato výše uvedená dvě rozhodnutí tvoří podklad žaloby, požádali soud o přezkum těchto rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Žalobci vysvětlují svůj zájem na nepovolení výjimky tak, že ačkoli byla tato výjimka udělena z důvodu zkrácení odstupu od

hranice pozemku p. č. XF, který není jejich pozemkem, zájem na dodržení odstupu trvá, protože předmětnou výjimkou se situovaná stavba má nacházet blíže jejich pozemkům. Tato situace by nenastala, pokud by byl požadovaný odstup dodržen. Žalobci tedy brojí proti přiblížení zdroje negativních vlivů na svou nemovitost.

[31] Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, Odbor výstavby, ze dne 23. 6. 2020 proto žalobci pokládají za vydané v rozporu se zákonem i dalšími právními předpisy. Toto tvrzení zdůvodňují tím, že jsou vlastníky domu č. p. YB na pozemku p. č. XC a pozemků p. č. XC a XD v k. ú. X. Uvádějí, že pro tyto nemovitosti je splněna definice sousední nemovitosti, jak ji vykládal zákon č. 183/2006 Sb. V důsledku toho je povolením výjimky dotčeno i jejich vlastnické právo k výše uvedeným nemovitostem. V této souvislosti uvádějí, že postup stavebního úřadu, kdy nebyli považováni za účastníka řízení o povolení této výjimky, je v rozporu se zákonem. Shrnují, že v důsledku výše uvedené výjimky dojde k narušení pohody bydlení v jejich nemovitosti, ke zhoršení světelných podmínek, k úbytku zeleně v bezprostředním okolí jejich nemovitostí. Tato negativa dle žalobců způsobí snížení hodnoty daných nemovitostí. Dále dodávají, že k udělení výjimky nebyl dán ani prokázán důvod. Dané místo, kde má být stavba situována, umožňuje postavit stavbu tak, aby vyhovovala požadavkům stanoveným příslušným nařízením, přičemž k dosažení tohoto souladu žalobci navrhuji posunutí stavby dále od hranice pozemku a zmenšení půdorysu stavby. K tomuto odkazují na rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (sp. zn. S-MHMP 295595/2012/OST/Čv/Pd ze dne 21. 5. 2012 a č. j. S-MHMP 801899/2012/OST/Go/Cc ze dne 8. 8. 2012), která v obdobných případech obsahovala závěr, že výjimku nelze udělit, pokud je možné vybrat takové řešení, které je v souladu s právními předpisy.

[32] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž v důvodech obsahově odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí a proběhlé správní řízení. Právní názor, který uložil žalovanému předchozí kasační rozsudek zdejšího soudu, byl dodržen, ostatní žalobní body, které se velmi podobají žalobním bodům v předchozí žalobě, byly shledány soudem nedůvodné.

[33] K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že předmětná stavba nemá nadměrně zastavěnou plochu ani nadměrný objem. Dle jeho názoru se nevymyká dané urbanistické struktuře. Zároveň uvádí, že neshledává rozpor s požadavky na zachování kvality prostředí a pohody bydlení, které vyplývají z právních předpisů. Žalovaný se ohrazuje proti odkazům žalobců na vyhlášku č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Uvádí, že na území hl. m. Prahy není tako vyhláška aplikovatelná.

[34] Žalovaný dále uvádí rozbor zástavby v daném území, kdy v napadeném rozhodnutí bylo splnění požadavku odůvodněno na podkladě posouzení charakteru území. Z dokumentace i veřejně dostupných mapových a dalších podkladů bylo možné zjistit, že v předmětném území je tvarově rozmanitá zástavba. Ve vymezené lokalitě, a to s ohledem na její rozsah zejména v bližším území stavby v západní části této lokality, se nacházejí jak jednotlivé stavby, tak i části řadové zástavby, které mají obdobnou nebo i větší hmotu. Jedná se např. o jednotlivé samostatně stojící objekty v k. ú. X určené pro bydlení, se zastavěnými plochami podle údajů uvedených v Registru územní identifikace RUIAN, č. p. YG se zastavěnou plochou 273 m², č. p. YH se zastavěnou plochou 570 m², č. p. YI se

zastavěnou plochou 317 m², č. p. YJ se zastavěnou plochou 291 m², č. p. YK se zastavěnou plochou 245 m², č. p. YC se zastavěnou plochou 258 m² a dále o objekty jejichž funkční náplň je jiná než bydlení, např. objekty se zastavěnými plochami podle údajů uvedených v Registru územní identifikace RUIAN, č. p. YL se zastavěnou plochou cca 652 m², č. p. YM o zastavěné ploše 360 m² a dále o objekty tvořící řadovou zástavbu. Nad rámec uvedených příkladů s výměrami uvedenými v Registru územní identifikace RUIAN je však třeba do posouzení zahrnout i další objekty v území, u kterých při srovnání údajů uvedených v RUIAN a u náhledů leteckých snímků ze současnosti, je zřejmé, že od jejich zápisu do RUIAN došlo k jejich změně. U těchto objektů se pak jejich současná skutečná velikost liší od údajů uvedených v RUIAN. Jedná se např. o objekty č. p. YN se zastavěnou plochou podle RUIAN 89 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou cca 300 m², č. p. YE se zastavěnou plochou podle RUIAN 139 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou celého pozemku parc. č. XI v k. ú. X 292 m². Dále je pohledem do leteckých snímků a Evidence územních rozhodnutí možné zjistit, že v daném území je povolena např. stavba pro bydlení na pozemku parc. č. XW v k. ú. X, která není dosud v Registru územní identifikace RUIAN uvedena, a která má zastavěnou plochu cca 700 m². Zastavěná plocha pozemků staveb v daném území se pohybuje nejčastěji v rozmezí od cca 20 % (např. u č. p. YR) až do cca 50 % (např. u č. p. YQ), vše v k. ú. Y. Navržený záměr se zastavěnou plochou 330 m², což je cca 44 % pozemků tvořících společný celek (zahradu rodinného domu) s navrženou stavbou, tedy nemá půdorysné rozměry větší, než by bylo s ohledem na charakter dané lokality přípustné.

[35] Ke druhému žalobnímu bodu uvedl, že trvá na svém posouzení stavební čáry směrem k ulici N. jako stavební čáry volné. Neuvedení druhu stavební čáry stavebním úřadem bylo následně zhojeno v rámci odvolacího řízení, kdy žalovaný „dodůvodnil“ druh, o který se jedná a uvedl, že jde o volnou stavební čáru. Žalovaný se vyjadřuje také k regulaci vyplývající z určení stavební čáry jako volné. Vysvětluje, že i v případě volné stavební čáry může stavební úřad určit minimální či maximální vzdálenost od čáry uliční, pokud to považuje za účelné.

[36] K tvrzení žalobců, že se jedná o stavební čáru otevřenou, žalovaný uvádí, že je nutné při jejím určení zohlednit dvě kritéria – možnost ustoupení od stavební čáry a míru zastavění na stavební čáře. Žalovaný uvedl vysvětlení principů stavební čáry uzavřené, otevřené i volné, a to jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak ve vyjádření k podané žalobě. Na str. 27 vyjádření k žalobě (příp. str. 44 odůvodnění rozhodnutí) žalovaný vysvětluje, že: „Podle ustanovení § 21 odst. 3 písm. a) PSP pro stavební čáru uzavřenou platí, že 1. zástavba nesmí nikde od stavební čáry ustupovat a 2. stavební čára musí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná. Tak tomu u zástavby v daném bloku podél ulice N. není. Zástavba je zde členěna do více celků, mezi kterými jsou mezery pro vjezdy na vnitřní části pozemků a vyskytují se zde místa, kde zástavba ať už stavbou hlavní nebo vedlejší stavbou (např. garáží) ustupuje. Není tak splněn parametr 1. Pro stavební čáru otevřenou, kterou uvádí odvolatelka [pozn. soudu: zde žalobkyně], podle ustanovení § 21 odst. 3 písm. b) PSP platí, že 1. zástavba nesmí nikde od stavební čáry ustupovat a 2. stavební čára nesmí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná, tedy při stavební čáře nevzniká řadová zástavba, ve které na sebe jednotlivé stavby navazují štíty, ale zástavba, kdy jsou mezi jednotlivými stavbami mezery. Pro stavební čáru otevřenou zástavba podél ulice N. tyto parametry nesplňuje. Naproti tomu podle ustanovení § 21 odst. 3 písm. c) PSP pro stavební čáru volnou platí, že 1. zástavba může od

stavební čáry libovolně ustupovat a 2. může být (ale také nemusí) v celé své délce souvisle a úplně zastavěná. Stavební čáru je tedy třeba určit jako stavební čáru volnou v souladu s § 21 odst. 3 písm. c) PSP.“

[37] Žalovaný rovněž nesouhlasí s posouzením stavební čáry, které bylo žalobci předloženo v rámci „Posudku projektové dokumentace rodinného domu pro společné územní a stavební řízení autorizovaného architekta české komory architektů Ing. arch. Vladana Hodka z 12/2023“.

[38] Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že dle jeho názoru ust. § 20 odst. 1 PSP má za cíl zajistit neumisťování takových staveb do daného území, jež by svojí hmotou významně vyčnívaly v rámci charakteru lokální zástavby. Jednalo by se tedy o vybočující zastavěnou plochu nebo výšku. Žalovaný upozorňuje, že předmětné ustanovení se nezabývá funkčním využitím daných staveb, a proto jsou v rámci posuzování charakteru uvažovány hmoty objektů bez zohlednění funkčních využití. Žalovaný se ohrazuje proti tvrzení žalobců, kteří uvádějí, že daný záměr zcela vybočuje z půdorysného měřítká stávajících rodinných domů, a že zásadně překračuje zastavěnou plochu, a tím pádem rovněž i hmotu. Žalovaný podotýká, že reflektuje závěry Městského soudu v Praze, který ve svém rozsudku ze dne 19. 4. 2024, č. j. 3 A 115/2023 – 303, žalovanému vytkl použití chybných údajů při srovnávání půdorysných rozměrů (v řádu desítek m²). Zároveň žalovanému sdělil, že je nutno pracovat s údaji uvedenými v Registru územní identifikace RUIAN. Žalovaný tedy již v odůvodnění napadeného rozhodnutí provedl následující analýzu: „Objekty pro bydlení (vše v k. ú. X): č. p. YG se zastavěnou plochou 273 m², č. p. YH se zastavěnou plochou 570 m², č. p. YI se zastavěnou plochou 317 m², č. p. YJ se zastavěnou plochou 291 m², č. p. YK se zastavěnou plochou 245 m², č. p. YC se zastavěnou plochou 258 m²; objekty s jiným funkčním využitím (vše v k. ú. X): č. p. YL se zastavěnou plochou 652 m², č. p. YM se zastavěnou plochou 360 m². Nad rámec uvedených příkladů s výměrami uvedenými v Registru územní identifikace RUIAN je však třeba do posouzení zahrnout i další objekty v území, u kterých je při srovnání údajů uvedených v RUIAN a u náhledů leteckých snímků ze současnosti, zřejmé, že od jejich zápisu do RUIAN došlo k jejich změně. U těchto objektů se pak jejich současná skutečná velikost liší od údajů uvedených v RUIAN. Jedná se např. o objekty (v k. ú. X) č. p. YN se zastavěnou plochou podle RUIAN 89 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou cca 300 m², č. p. YE se zastavěnou plochou podle RUIAN 139 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou celého pozemku (parc. č. XI) 292 m². Dále je pohledem do leteckých snímků a Evidence územních rozhodnutí možné zjistit, že v daném území je povolena např. stavba pro bydlení na pozemku parc. č. XW v k. ú. X, která není dosud v Registru územní identifikace RUIAN uvedena a která má zastavěnou plochu cca 700 m². I na základě nově vznikajících dostaveb nebo novostaveb v daném území vymezeném v ÚAP je možné sledovat, že se území rozvíjí a nejedná se o území, v němž by bylo žádoucí požadovat, aby byly nové stavby přizpůsobené průměrným stavbám, které byly vystavěny v době, kdy byly běžné požadované standardy na bydlení, ale i na jiné využití, než je tomu dnes. Navržený záměr se zastavěnou plochou 330 m², což je cca 44 % pozemků tvořících společný celek (zahradu rodinného domu) s navrženou stavbou, tedy nemá půdorysné rozměry větší, než by bylo s ohledem na charakter dané lokality přípustné.

Navržený rodinný dům má 2 nadzemní podlaží. V dané lokalitě se jak podle náhledu do mapových podkladů (např. na 3D zobrazení Google map), tak podle ÚAP nacházejí objekty zejména do 2 podlaží, v ojedinělých případech 3 podlažní. Výška staveb v dané lokalitě se podle

ÚAP pohybuje v hladině 6,01 – 9,00 m, což podle § 25 odst. 2 písm. b) PSP odpovídá hladině II 0 m – 9 m, popřípadě v hladině do 6,00 m, což podle § 25 odst. 2 písm. a) PSP odpovídá hladině I 0 m – 6 m. Ojedinele se zde nacházejí objekty vyšší, avšak v takovém případě se jedná o stavby veřejné vybavenosti jako např. škola nebo kostel. V souladu s § 25 PSP je možné stanovit pro bližší okolí stavby v dané lokalitě výškovou hladinu II 0 m – 9 m. Navržená stavba má max. výšku po atiku střechy nad 2. nadzemním podlažím 7,43 m a odpovídá tedy výškové hladině II stanovené podle § 25 PSP.

V tomto kontextu je při pohledu na stavby v daném území zřejmé, že navržená stavba, ačkoliv její rozměry je možné pro jednotlivý rodinný dům s jednou bytovou jednotkou označit za větší, celkově svou hmotou nepůsobí v dané lokalitě nepřiměřeně nadměrně.“

[39] Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že v rámci zastavitelného území hl. m. Prahy je v územním plánu hl. m. Prahy zařazena do stabilizovaného území převážná část daného území. Zároveň dle žalovaného z regulativů pro stabilizované území neplyne vyhlášení stavební uzávěry. Žalovaný dále upozorňuje, že v rámci stabilizovaných ploch není pro dané území určen kód míry využití plochy. Z toho důvodu je přípustnost výškových i objemových kritérií odvozována ze stávající zástavby. Žalovaný uvádí, že daný objekt se nevymyká výškovým parametrům v rámci dané zástavby. Plochá střecha s max. výškou atiky 7, 43 m rovněž v daném území netvoří výjimku, jelikož se zde nacházejí stavby se šikmou i plochou střechou a podobnou výškou obvodných linií střech. Žalovaný rovněž podotýká, že daný záměr nelze označit za rozsáhlou stavební činnost, protože nevybočuje z parametrů ostatních staveb v předmětném území. Žalovaný dále odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 1. 2023, č. j. MMR-2713/2023-81. Dané ministerstvo uvedlo následující: „[P]okud by byl přijat výklad odvolatelů [pozn. soudu: zde žalobců], vedlo by to k absurdní situaci, kdy by stávající stavby ve stabilizovaném území byly de facto pouze zakonzervovány a nemohla by u nich být povolena ani přístavba či nástavba, neboť by se tím měnily výškové či objemové parametry původního objektu. Stávající objekty by rovněž dle tohoto výkladu nemohly být nahrazovány novými objekty s odlišnými stavebními parametry.“ Žalovaný tak nesouhlasí s názorem žalobců, že je zde rozpor s územně plánovací dokumentací.

[40] K pátému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že nedisponuje informací, zda mají být některé prostory určeny k parkování automobilových veteránů. Podotýká, že v případě, kdy by prostor stavby byl užíván takovým způsobem, který je v rozporu s povoleným účelem ve smyslu § 126 odst. 1 stavebního zákona, přistoupil by následně stavební úřad k řešení nastalé situace. Pokud však mají být v rámci prostor předmětné stavby skutečně parkovány automobilové veterány, nelze toto označit za užívání daných prostor v rozporu s povoleným účelem. Zároveň dodává, že parkování veteránů samozřejmě není totéž, jako opravování či lakování automobilů v dané prostora. Žalovaný odkazuje rovněž na vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj v rámci závazného stanoviska ze č. j. MMR-2713/2023-81 ze dne 19. 1. 2023. Ministerstvo uvedlo, že je při posuzování vázáno předloženým návrhem, v němž není předmětná „hobby místnost“ uvedena jako autoopravna ani lakovna. Z toho důvodu byla tato místnost ministerstvem posuzována jako součást rodinného domu. Ministerstvo dodává, že za správnost údajů v předložené projektové dokumentaci nese odpovědnost projektant. Žalovaný dále zdůrazňuje, že žalovaný ani stavební úřad nerezignoval na své povinnosti související s kontrolou projektové dokumentace ani na vypořádání se s námitkami. Skutečnost, že správní orgán

nevypořádal námitku v souladu se subjektivním očekáváním žalobců, ještě neznámá, že ji nevypořádal řádně.

[41] K šestému žalobnímu bodu žalovaný v reakci na Znalecký posudek TZÚS 2021, zpracovaný Ing. Pavlem Rubášem, odkazuje na své předchozí vyjádření, které bylo obsaženo v rozhodnutí o odvolání zrušeném zdejším soudem ve věci 3 A 115/2023. Tehdy uvedl, že: *„Akustické výpočty pro pozemní dopravu nebyly do řízení vzhledem k malému rozsahu stavby rodinného domu o jedné bytové jednotce umístované v území, v němž nehrozí ani v budoucnu překročení hygienických limitů hluku dotčeným orgánem ochrany veřejného zdraví, požadovány. Z hlediska splnění požadavků na hygienické limity hluku záměr odborně posuzuje dotčený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Hygienická stanice hl. m. Prahy, který pro potřeby společného řízení vydává závazné stanovisko. Dotčený orgán ochrany veřejného zdraví vzhledem k rozsahu záměru doložení akustické studie nepožadoval a po posouzení záměru vydal v rámci závazného stanoviska podmínky pro stavby, kterými zajistil dodržení hygienických limitů hluku při provozu stavby i během jejího provádění. Pro provoz technických a technologických zařízení objektu, jmenovitě pro venkovní jednotku tepelného čerpadla, stanovil dotčený orgán ochrany veřejného zdraví Hygienická stanice hl. m. Prahy ve vydaném souhlasném závazném stanovisku sp. zn. S-HSHMP 18304/2020, čj.: HSHMP 18304/2020 ze dne 8. 4. 2020, podmínku č. 1., jež zní: „Před zahájením užívání stavby bude předložen protokol o měření hluku, který prokáže, že v chráněném venkovním prostoru (okolních) staveb nebudou při provozu technických a technologických zařízení objektu (venkovní jednotka tepelného čerpadla) překročeny hygienické limity hluku.“. Pro stavební činnost stanovil tento dotčený orgán ve vydaném souhlasném závazném stanovisku podmínku č. 2., jež zní: „Stavební činnost je třeba organizačně a technicky zajistit tak, aby v chráněném venkovním prostoru staveb nedocházelo při stavební činnosti k překročení hygienických limitů hluku.“. Tím je zajištěna ochrana proti hluku stanovená v § 39 odst. 1 písm. d) nařízení PSP.“*

[42] Žalovaný rovněž upozorňuje na znění § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, které bylo účinné v době vydání závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy. Tehdy účinné znění tohoto ustanovení žadateli o vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo společného souhlasu ke stavbě ukládalo povinnost předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pouze měření zvuku (podle § 32a daného zákona). Nepožadovalo tedy předkládat hlukovou studii.

[43] Žalovaný se dále vyjadřuje k výše uvedenému znaleckému posudku TZÚS z roku 2021, zpracovanému Ing. Pavlem Rubášem, Ph.D. Uvádí, že dle jeho názoru tento posudek nepředstavuje relevantní vypovídající hodnotu. Dle žalovaného posudek neobsahuje zhodnocení souladu záměru s předmětnými požadavky, pouze pojednává o nedoložení studií prokazujících splnění daných požadavků vyplývajících z právních předpisů. Žalovaný se proto rozhodl nepoužít tento posudek jako podklad pro napadené rozhodnutí.

[44] Žalovaný se rovněž vymezuje vůči Odbornému posudku Technického a zkušebního ústavu stavebního Praha, s.p., pobočka Teplice ze dne 11. 12. 2023, který byl rovněž zpracován Ing. Rubášem. V této souvislosti žalovaný odkazuje na souhlasné závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy sp. zn. S-HSHMP 18304/2020, č. j. HSHMP 18304/2020 ze dne 8. 4. 2020. Podotýká, že je na daném dotčeném orgánu, aby

určil, jaké podklady má stavebník k posouzení předložit, a rovněž aby stanovil, jaké podmínky má stavebník splnit. Hygienická stanice hl. m. Prahy stanovila výše uvedené dvě podmínky (předložení protokolu o měření hluku a organizační a technické zajištění stavební činnosti zabraňující překročení hygienických limitů hluku).

[45] Žalovaný tedy upozorňuje, že akustické výpočty nebyly požadovány k předložení. Důvodem byl kladný souhlas dotčeného orgánu obsahující podmínky, jež stavební úřad následně převzal a zahrnul do svého rozhodnutí č. j. MCP6 203320/2021 ze dne 17. 6. 2021. Dle žalovaného tak byla tímto zajištěna dostatečná úroveň ochrany proti hluku, aby se dostalo povinnosti uložené ust. § 39 odst. 1 písm. d) PSP. Dodává, že podmínky uložené v závazném stanovisku zajistí, aby stavba nebyla užívána, aniž by bylo předtím prokázáno, že byly hlukové limity dodrženy.

[46] Žalovaný proto shledává, že v posudku obsažený kontrolní výpočet vlivu provozu tepelného čerpadla na okolí není možné považovat za relevantní, a to z toho důvodu, že v posudku bylo pracováno s odlišným umístěním tepelného čerpadla, než jak je tomu v projektové dokumentaci. Tepelné čerpadlo totiž nemá stát před fasádou na severovýchodním nároží stavby, nýbrž ve vzdálenosti 4 m západním směrem od severovýchodního nároží ve výklenku, který bude přestřešen přesahem druhého nadzemního podlaží a bude z bočních stran krytý dalšími konstrukcemi. Žalovaný tak upozorňuje na rozdílné šíření hluku, jelikož čerpadlo nebude umístěno ve volném prostoru. Z výše popsaných důvodů žalovaný vyhodnotil tento posudek jako nezpůsobilý zvrátit dané posouzení. Ke stejnému závěru došel žalovaný i v případě Předběžného názoru FS VUT.

[47] Dále se žalovaný vyjádřil ke Znaleckému posudku FS VUT ze dne 26. 3. 2024, č. 026611/2024, který zpracovala Fakulta stavební Vysokého učení technického v Brně. Žalovaný uvádí, že z důvodu návaznosti tohoto posudku na Odborný posudek TZÚS 2023 Ing. Rubáše vyhodnotil i tento posudek shodně.

[48] K další části tohoto žalobního bodu (týkající se technické seismicity) žalovaný ve svém vyjádření (stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí) uvádí, že dle části D bodu D.1.2, písm. c) přílohy č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb. je stanoveno, že dokumentace pro vydání společného povolení má obsahovat: „Statické posouzení – použití podklady – základní normy, předpisy, údaje o zatížení a materiálech; ověření základního koncepčního řešení nosné konstrukce; posouzení stability konstrukce; stanovení rozměrů hlavních prvků nosné konstrukce včetně jejího založení; dynamický výpočet, pokud na konstrukci působí dynamické namáhání.“

[49] Žalovaný podotýká, že vyhláškou stanovený rozsah je splněn v části projektové dokumentace D. 0.2 Stavebně konstrukční řešení. Upozorňuje, že povinnost uvádět v dokumentaci statické a dynamické výpočty v takové podrobnosti, o jaké pojednává žalobci doložený posudek zpracovaný Ing. Makovičkou, se týká až stupně dokumentace pro provádění stavby. Žalovaný rovněž namítá, že posudek Ing. Makovičky obsahuje pouze obecná tvrzení, není v něm určen stupeň dokumentace vyžadující uvádět předmětné údaje o zabezpečení. Nesouhlasí tedy se závěrem, který je uveden v tomto

posudku, a sice, že předmětná dokumentace je v rozsahu pro společné povolení stavby neúplná.

[50] Žalovaný k posudku Ing. Makovičky dodává, že: „[p]osouzení se tedy týkalo obecně zjištění, zda tyto požadavky na stavbu a její dopady jsou uvedeny v doložené dokumentaci, avšak nezabývalo se otázkou, zda je nezbytné pro potřeby řízení a zda je v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., aby byly tyto údaje v podrobnostech řešeny v daném stupni projektové dokumentace. (...) V předloženém posouzení je tedy závěr, že projektová dokumentace neobsahuje některé údaje prokazující soulad s dílčími ustanoveními nařízení PSP, stavebního nebo autorizačního zákona, aniž by přitom bylo přihlíženo ke skutečnosti, v jakém stupni projektové dokumentace musí být toto podrobněji řešeno.“ Žalovaný se rovněž vymezuje vůči závěru zhotovitele posudku, který uvádí, že jelikož projektová dokumentace neprokazuje splnění daných požadavků, nejsou ani splněny základní požadavky na stavbu. Dle žalovaného nelze za situace, kdy podle posudku není nějaká skutečnost dostatečně prokázána, zároveň docházet k závěru, že neprokázáním byly automaticky nesplněny předmětné požadavky.

[51] Žalovaný rovněž uvádí, že odborná stavebně konstrukční část dokumentace je zpracována oprávněnou odborně způsobilou osobou, pročez neshledává důvod se domnívat, že by tato osoba nezohlednila vliv zdrojů technické seizmicity ve vztahu k sousedním stavbám, pokud by taková možnost existovala. Vliv zdrojů technické seizmicity tak není v rámci projektové dokumentace rozpracován, protože autorizovaný projektant nedošel k závěru, že by takovéto riziko hrozilo. Žalovaný dále dodává, že vzhledem k malému rozsahu stavby rodinného domu, ve kterém se nachází jedna bytová jednotka, a to v území, kde je zástavba obdobná jako u předmětné stavby, nebylo uvedení takovýchto údajů požadováno. Rovněž uvádí, že v rámci předmětné stavby se budou nacházet jen zdroje technické seizmicity přiměřené a obvyklé pro rodinné bydlení.

[52] Žalovaný odkazuje na inženýrskogeologický průzkum z roku 2020, který byl proveden Ing. Alexandrem Kačorou a Martinem Jechem. Z daného průzkumu vyplynulo, že daný stavební záměr je stavbou s nenáročnou konstrukcí. „Geotechnické podmínky dle tohoto průzkumu na předmětném pozemku umožňují plošné založení staticky nenáročného objektu v prostředí geotypu GT 3. Základové poměry nejsou ovlivněny hladinou podzemní vody a stavební záměr není způsobit obrozit hladinu podzemních vod ani pod pozemkem záměru, ani pod sousedními pozemky, když má být stavba založena do hloubky nedosahující 3 m (hloubka výkopu bude v max. 1,9 m), tj. nad zjištěnou hladinou podzemních vod. Průzkum shrnuje, že stavební záměr je technicky i ekonomicky proveditelný. Zjištění v tomto průzkumu uvedené přitom byla reflektována v části D.0.2 projektové dokumentace a na jejich základě bylo navrženo založení stavby, včetně výkopů, a to nejméně ve vzdálenosti 9,02 m od stavby č. p. YB v k. ú. X ve spoluvlastnictví odvolatelky [pozn. soudu: zde žalobkyně] a v hloubce nejvýše 1,9 m. Hrana výkopu se vzhledem k předpokládanému svažování 1:1 bude nacházet nejméně ve vzdálenosti 7 m od stavby č. p. YB v k. ú. X. V části D.1.2 je dále zahrnuto podrobné posouzení stavebního záměru z hlediska jeho statiky. Z uvedených skutečností vyplývá, že projektová dokumentace byla zpracována v souladu s § 41 odst. 1 PSP, když jí stanovený způsob založení stavby odpovídá základovým poměrům zjištěným geotechnickým a hydrotechnickým průzkumem. Při dané hloubce založení a dané vzdálenosti výkopu od sousedního rodinného domu č. p. YB v k. ú. X, nelze předpokládat při budování nenáročné

stavební konstrukce v jednoduchých geotechnických podmínkách, jak bylo stanoveno v inženýrskogeologickém průzkumu, náhlé nebo postupné zřícení, případně jiné destruktivní poškození jakékoliv části tohoto sousedního objektu.“

[53] Žalovaný dodává, že v situaci, kdy je tepelné čerpadlo umístěno 25 m od pozemku žalobců, nemohou jeho případné vibrace nijak působit na pozemek žalobců ani na něm stojící rodinný dům. Tepelné čerpadlo bude mít hlučnost jen 42 dB ve vzdálenosti 5 m od zdroje. Není tak možné, aby jím mohl být negativně ovlivněn pozemek či stavba ve vzdálenosti 25 m.

[54] Žalovaný se vymezuje proti námitce poškození konstrukčních prvků a rozvoje trhlin, kterou uvádějí žalobci. Podotýká, že ze strany žalobců nebylo specifikováno, jak by mělo konkrétně k poškození docházet a nebyla ani navržena žádná opatření. Bylo jen konstatováno, že bez provedení opatření nelze poškození vyloučit. Žalovaný také upozorňuje, že žalobci nepředložili žádnou dokumentaci dokazující existující trhliny, které by dle jejich názoru mohly být dále rozvíjeny.

[55] Žalovaný tak neshledal rozpor s namítanými ust. § 40 odst. 1, § 43 odst. 1 a § 52 odst. 1 a 4 PSP. Dále nedošel k závěru, že by bylo porušeno ust. § 94o odst. 1 písm. a) a c), odst. 2 písm. a) a odst. 3 stavebního zákona ani ust. § 2 odst. 1 a 4, § 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu.

[56] Ke třetí části tohoto žalobního bodu (osvětlení) žalovaný ve svém vyjádření (shodně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí) uvádí, že bylo zjištěno, že „*jsou hodnoty činitele denní osvětlenosti v rovině zasklení oken D_w odpovídající požadavkům na denní osvětlení podle § 45 PSP a doba oslunění fasády na nejméně příznivém místě odpovídajícím požadavkům na oslunění obytných místností podle ČSN 73 4301*“.

[57] Žalovaný zároveň reaguje na námitky ohledně použitých hodnot, když uvádí: „*U námitky týkající se zvolených hodnot činitele odrazu světla 0,3, což je hodnota odpovídající směrným hodnotám uvedeným v tabulce A.4 v ČSN 73 0580-1, žalobkyně zaměňuje činitele odrazu světla za činitele denní osvětlenosti podle článku A.12 této ČSN a požaduje tudíž neadekvátní hodnotu 0,1.*“ Dále pak uvádí, že: „*[u] požadavku splnění výhledů a ochrany před osluněním podle ČSN EN 17037 [žalobkyně] opomíjí, že tyto požadavky nejsou obsaženy v požadavcích § 45 PSP ani dalších nařízeních PSP. V rámci posouzení šetrnosti k zájmům vlastníků nemovitostí sousedících s pozemkem záměru k tomu odvolací správní orgán uvádí, že záměrem je umístění rodinného domu v sousedství rodinného domu žalobkyně. Navržený rodinný dům je umístěn v dostatečném odstupu od rodinného domu č. p. YB v k. ú. X, ve spoluvlastnictví žalobkyně, takže nelze dojít k závěru, že by nepřiměřeným způsobem stínil výhledu z oken objektu č. p. YB v k. ú. X. Nadto okna ve východní stěně objektu č. p. YB jsou z místností v 1. NP tohoto objektu a sama žalobkyně v požadavcích na zachování dostatečného přístupu denního osvětlení a oslunění v těchto místnostech argumentuje vzrostlou souvislou zelení vysázenou na pozemku svého rodinného domu č. p. YB v k. ú. X právě mezi rodinným domem žalobkyně a navrženým rodinným domem.*“.

[58] K sedmému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že požadovaný soulad předmětné stavby s předmětnými ustanoveními právních předpisů dostatečně prokázán

byl. Žalovaný uvádí, že v souladu s bodem B. 8 písm. d), e) a j) vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, obsahuje předložená dokumentace Zásady organizace výstavby. Dle žalovaného odpovídá podrobnost zpracování této dokumentace rozsahu předmětné stavby. Žalovaný předkládá zdůvodnění na str. 101 žalobci napadeného rozhodnutí: „Podle bodu B.8 písm. d), e) a j) vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, má souhrnná technická zpráva v části B.8 Zásady organizace výstavby obsahovat údaje o vlivu provádění stavby na okolní stavby a pozemky, o ochraně okolí staveniště, o požadavcích na související asanace, demolice, kácení dřevin a o ochraně životního prostředí při výstavbě. Doložená dokumentace v bodě B.8 Souhrnné technické zprávy tyto Zásady organizace výstavby obsahuje v podrobnosti odpovídající rozsahu stavby. K vlivu provádění stavby na okolní pozemky a stavby je uvedeno, že vliv stavby bude v největší míře omezen na plochu staveniště, provádění stavby neovlivní sousední stavby ani pozemky, proti šíření prachu během stavby budou použity ochranné plachty a kropení povrchů, vozidla staveništní dopravy budou před výjezdem na veřejnou komunikaci důsledně dočišťována. K ochraně životního prostředí při výstavbě bylo uvedeno, že budou respektovány všechny předpisy (zejména na hluchost a prašnost), budou používány stroje a mechanismy v dobrém technickém stavu, jejichž hluchost nepřekračuje hodnoty stanovené v technickém osvědčení. Při provozu hluchých strojů v místech, kde vzdálenost umístěného stroje od okolní zástavby nesnižuje hluk na hodnoty stanovené hygienickými předpisy, bude zabezpečena pasivní ochrana kryty, akustickými zástěnami apod. Podle doložené dokumentace je dodavatel povinen zabezpečit provoz dopravních prostředků produkujících ve výfukových plynech škodliviny v množství odpovídajícím platným vyhláškám a předpisům o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, nasazování stavebních strojů se spalovacími motory omezovat na nejmenší možnou míru, provádět pravidelně technické prohlídky vozidel a pravidelné seřizování motorů. Provádění stavby vzhledem ke svému charakteru nebude mít negativní vliv na životní prostředí, nebude zdrojem škodlivých ani toxických látek a nebude vytvářet nebezpečné zplodiny, popřípadě emise, které by znečišťovaly ovzduší.

V dokumentaci byl popsán rozsah stavby a staveniště a dále dílčí opatření k minimalizaci negativních vlivů výstavby. Tuto dokumentaci pak posoudily příslušné dotčené orgány. Z hlediska hluku ze stavební činnosti posoudil návrh dotčený orgán ochrany veřejného zdraví Hygienická stanice hl. m. Prahy, který vydal pro řízení souhlasné závazné stanovisko sp. zn. S-HSHMP 18304/2020, čj. HSHMP 18304/2020 ze dne 8. 4. 2020. Jaké podklady si od stavebníka dotčený orgán vyžádá jako potřebné k posouzení a vydání závazného stanoviska a jaké podmínky stanoví, je zcela v kompetenci příslušného dotčeného orgánu. Jako podmínku vydaného závazného stanoviska dotčený orgán ochrany veřejného zdraví stanovil, že „Před zahájením užívání stavby bude předložen protokol o měření hluku, který prokáže, že v chráněném venkovním prostoru (okolních) staveb nebudou při provozu technických a technologických zařízení objektu (venkovní jednotka tepelného čerpadla) překročeny hygienické limity hluku.“ a že „Stavební činnost je třeba organizačně a technicky zajistit tak, aby v chráněném venkovním prostoru staveb nedocházelo při stavební činnosti k překročení hygienických limitů hluku.“

Z hlediska ochrany ovzduší posoudil návrh dotčený orgán ochrany složek životního prostředí, Úřad městské části Praha 6, odbor dopravy a životního prostředí, který se pod bodem 5 souhrnného stanoviska čj. MCP6 125988/2020 ze dne 21. 7. 2021 k záměru vyjádřil souhlasně a uvedl doporučení pro zmírnění negativního vlivu stavebních činností na kvalitu ovzduší, která jsou obsažena v metodickém pokynu odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí ke stanovování podmínek k omezení emisí ze stavebních strojů a z dalších stavebních

činností ze září roku 2019. V dokumentaci stavby je v souhrnné technické zprávě v části B.8 Zásady organizace výstavby pod písm. h) uvedeno jaká ustanovení zákonů a zákonných opatření budou v průběhu stavebních prací dodržována a jakým způsobem bude v průběhu provádění stavby eliminováno zvýšení prašnosti v dotčené lokalitě.

Z uvedených stanovisek bylo možné dovodit, že z hlediska případných negativních vlivů byla dokumentace zpracována v rozsahu dostatečném pro posouzení dotčenými orgány a že v ní byly odpovídajícím způsobem řešeny požadavky příslušných právních předpisů. Tím však stavebník nebyl zbaven povinnosti při výstavbě dodržovat hygienické limity pro hluk a vibrace stanovené právním předpisem a plnit podmínky společného povolení.“

[59] K osmému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že rozhodnutí ze dne 23. 6. 2020 se týká jiného pozemku, než kterého jsou žalobci vlastníky – pozemku parc. č. XF v k. ú. X. Pro potřebu daného řízení doložil vlastník tohoto pozemku souhlas. Upozorňuje, že tedy snížení odstupové vzdálenosti záměru na 0 m od pozemku parc. č. XF nepůsobí nijak na práva nebo povinnosti žalobců. Žalobci tak nenaplnili žádnou z definic účastníka řízení o žádosti. Žalovaný argumentuje, že nemůže obstát tvrzení žalobců, kde uvádí, že snížením této odstupové vzdálenosti zároveň dochází k přihlížení záměru k jejich pozemku a stavbě. Žalovaný na str. 54 svého vyjádření podotýká, že „[t]oto tvrzení by mohlo obstát za určitých okolností pouze v případě, kdy by navržená stavba měla stěnu obrácenou k pozemku žalobkyně jako v půdorysu průběžnou úsečku. Záměr je však navržen tak, že právě jeho západní stěna je zalomena, tak aby ve svém pokračujícím průběhu byla umístěna s dostatečnou vzdáleností od sousedních pozemků. V místě, kde je obrácena k pozemku č. XD v k. ú. X, je pak tato stěna ustoupena od hranice s tímto pozemkem na minimální vzdálenost 5,28 m, která je pak dále v místě dalšího zalomení ještě větší.“

[60] K této otázce se vyjádřil i zdejší soud výše zmíněným rozsudkem ze dne 19. 4. 2024. Shledal, že minimální vzdálenost záměru od hranice pozemků, který vlastní žalobci činí 5,28 m. Tím je naplněna podmínka stanovená v ust. § 29 odst. 2 PSP, podle kterého musí odstup činit alespoň 3 m. Povolení výjimky ve vztahu k pozemku parc. č. XF nepředstavuje větší zásah do práv žalobců, než by tomu bylo v případě neudělení výjimky.

[61] Zúčastněné osoby (stavebníci) ve svém vyjádření s podanou žalobou nesouhlasí a navrhují ji zamítnout jako nedůvodnou, jejich argumentace se obsahově kryje s argumentací žalovaného.

[62] Soud dále o řízení uvědomil na své úřední desce případné další zúčastněné osoby, jejichž okruh nemusí být znám. Žádná další zúčastněná osoba v řízení svá práva neuplatňovala.

[63] Žalobci pak k vyjádření žalovaného a zúčastněných osob podali repliku, v níž setrvali na své argumentaci. Dále účastníci a zúčastněné osoby podali další procesní vyjádření.

[64] Při ústním jednání konaném dne 12. června 2025 soud částečně doplnil dokazování, a to o listiny, které reflektují stav zápisu v katastru nemovitostí z veřejných zdrojů.

[65] Při ústním jednání konaném dne 25. června 2025 soud doplnil dokazování o letecké snímky a listinu, kterou do spisu založil žalovaný. Konkrétní provedení těchto důkazů je uvedeno v další části odůvodnění tohoto rozsudku. Další skutečnosti, které účastníci jako důkazní návrhy uváděli, se dokazovat nemusejí, neboť jsou obsaženy ve správním spise, nebo se jedná o procesní podání.

[66] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[67] Soud nejprve zkoumal, zda žalovaný postupoval v dalším řízení podle závazného právního názoru soudu. Tomu tak bylo.

[68] Prvním z důvodů, proč bylo předchozí správní rozhodnutí zrušeno, bylo zpochybnění výpočtu velikosti okolních staveb (jejich půdorys). Důvodem pro zrušení byla pouze skutková zjištění týkající se půdorysu staveb. V novém (napadeném) rozhodnutí žalovaný v odůvodnění (strana 20 – 21) uvedl: „V napadeném rozhodnutí bylo splnění požadavku odůvodněno na podkladě posouzení charakteru území. Z dokumentace i veřejně dostupných mapových a dalších podkladů bylo možné zjistit, že v předmětném území je tvarově rozmanitá zástavba. Ve vymezené lokalitě, a to s ohledem na její rozsah zejména v bližším území stavby v západní části této lokality, se nacházejí jak jednotlivé stavby, tak i části řadové zástavby, které mají obdobnou nebo i větší hmotu. Jedná se např. o jednotlivé samostatně stojící objekty v k. ú. X určené pro bydlení, se zastavěnými plochami podle údajů uvedených v Registru územní identifikace RUIAN, č. p. YG se zastavěnou plochou 273 m², č. p. YH se zastavěnou plochou 570 m², č. p. YI se zastavěnou plochou 317 m², č. p. YJ se zastavěnou plochou 291 m², č. p. YK se zastavěnou plochou 245 m², č. p. YC se zastavěnou plochou 258 m² a dále o objekty jejichž funkční náplň je jiná než bydlení, např. objekty se zastavěnými plochami podle údajů uvedených v Registru územní identifikace RUIAN, č. p. YL se zastavěnou plochou cca 652 m², č. p. YM o zastavěné ploše 360 m² a dále o objekty tvořící řadovou zástavbu. Nad rámec uvedených příkladů s výměrami uvedenými v Registru územní identifikace RUIAN je však třeba do posouzení zahrnout i další objekty v území, u kterých při srovnání údajů uvedených v RUIAN a u náhledů leteckých snímků ze současnosti, je zřejmé, že od jejich zápisu do RUIAN došlo k jejich změně. U těchto objektů se pak jejich současná skutečná velikost liší od údajů uvedených v RUIAN. Jedná se např. o objekty č. p. YN se zastavěnou plochou podle RUIAN 89 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou cca 300 m², č. p. YE se zastavěnou plochou podle RUIAN 139 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou celého pozemku parc. č. XI v k. ú. X 292 m². Dále je pohledem do leteckých snímků a Evidence územních rozhodnutí možné zjistit, že v daném území je povolena např. stavba pro bydlení na pozemku parc. č. XW v k. ú. X, která není dosud v Registru územní identifikace RUIAN uvedena a která má zastavěnou plochu cca 700 m². Zastavěná plocha pozemků staveb v daném území se pohybuje nejčastěji v rozmezí od cca 20 % (např. u č. p. YR) až do cca 50 % (např. u č. p. YQ), vše v k. ú. X. Navržený záměr se zastavěnou plochou 330 m², což je cca 44 % pozemků tvořících společný celek (zabradu rodinného domu) s navrženou stavbou, tedy nemá půdorysné rozměry větší, než

by bylo s ohledem na charakter dané lokality přípustné. V dané lokalitě se nacházejí objekty zejména do 2 podlaží, v ojedinělých případech 3 podlažní. Výška staveb v dané lokalitě se pohybuje v hladině 6 – 9 m. V souladu s § 25 PSP je možné stanovit pro bližší okolí stavby v dané lokalitě výškovou hladinu II 0 – 9 m. Navržená stavba má max. výšku po atiku střechy nad 2. nadzemním podlažím 7,43 m, což odpovídá výškové hladině II. Stavba nezasahuje do veřejného prostranství, její umístění k nejbližšímu veřejnému prostranství, tj. směrem k ul. N., N. Ž. a K V., bude obdobné jako u stávajících nárožních staveb v posuzovaném území. Z uvedeného je zřejmé, že umístění stavby odpovídá charakteru území v souladu s ustanovením § 20 odst. 1 PSP.“.

[69] Dále pak uvedl na stranách 30 – 31: „Při respektování názoru soudu, uvedeném v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2024, čj. 3 A 115/2023 - 303, že pro srovnání zastavěné plochy záměru s dalšími stavbami v daném území je třeba vycházet z údajů uvedených v Registru územní identifikace RUIAN, je možné uvést jako příklad srovnatelně půdorysně velkých nebo i větších staveb následující stavby. Objekty pro bydlení (vše v k. ú. X): č. p. YG se zastavěnou plochou 273 m², č. p. YH se zastavěnou plochou 570 m², č. p. YI se zastavěnou plochou 317 m², č. p. YJ se zastavěnou plochou 291 m², č. p. YK se zastavěnou plochou 245 m², č. p. YC se zastavěnou plochou 258 m²; objekty s jiným funkčním využitím (vše v k. ú. X): č. p. YL se zastavěnou plochou 652 m², č. p. YM se zastavěnou plochou 360 m². Nad rámec uvedených příkladů s výměrami uvedenými v Registru územní identifikace RUIAN je však třeba do posouzení zahrnout i další objekty v území, u kterých je při srovnání údajů uvedených v RUIAN a u náhledů leteckých snímků ze současnosti, zřejmé, že od jejich zápisu do RUIAN došlo k jejich změně. U těchto objektů se pak jejich současná skutečná velikost liší od údajů uvedených v RUIAN. Jedná se např. o objekty (v k. ú. X) č. p. YN se zastavěnou plochou podle RUIAN 89 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou cca 300 m², č. p. YE se zastavěnou plochou podle RUIAN 139 m², avšak se skutečně zastavěnou plochou celého pozemku (parc. č. XI) 292 m². Dále je pohledem do leteckých snímků a Evidence územních rozhodnutí možné zjistit, že v daném území je povolena např. stavba pro bydlení na pozemku parc. č. XW v k. ú. X, která není dosud v Registru územní identifikace RUIAN uvedena a která má zastavěnou plochu cca 700 m². I na základě nově vznikajících dostaveb nebo novostaveb v daném území vymezeném v ÚAP je možné sledovat, že se území rozvíjí a nejedná se o území, v němž by bylo žádoucí požadovat, aby byly nové stavby přizpůsobené průměrným stavbám, které byly vystavěné v době, kdy byly běžné požadované standardy na bydlení, ale i na jiné využití, než je tomu dnes. Navržený záměr se zastavěnou plochou 330 m², což je cca 44 % pozemků tvořících společný celek (zahradu rodinného domu) s navrženou stavbou, tedy nemá půdorysné rozměry větší, než by bylo s ohledem na charakter dané lokality přípustné. Navržený rodinný dům má 2 nadzemní podlaží. V dané lokalitě se jak podle náhledu do mapových podkladů (např. na 3D zobrazení Google map), tak podle ÚAP nacházejí objekty zejména do 2 podlaží, v ojedinělých případech 3 podlažní. Výška staveb v dané lokalitě se podle ÚAP pohybuje v hladině 6,01 – 9,00 m, což podle § 25 odst. 2 písm. b) PSP odpovídá hladině II 0 m – 9 m, popřípadě v hladině do 6,00 m, což podle § 25 odst. 2 písm. a) PSP odpovídá hladině I 0 m – 6 m. Ojediněle se zde nacházejí objekty vyšší, avšak v takovém případě se jedná o stavby veřejné vybavenosti jako např. škola nebo kostel. V souladu s § 25 PSP je možné stanovit pro bližší okolí stavby v dané lokalitě výškovou hladinu II 0 m – 9 m. Navržená stavba má max. výšku po atiku střechy nad 2. nadzemním podlažím 7,43 m a odpovídá tedy výškové hladině II stanovené podle § 25 PSP. V tomto kontextu je při pohledu na stavby v daném území zřejmé, že navržená stavba, ačkoliv

její rozměry je možné pro jednotlivý rodinný dům s jednou bytovou jednotkou označit za větší, celkově svou hmotou nepůsobí v dané lokalitě nepřiměřeně nadměrně.“.

[70] Dále odůvodnění reaguje na druhý důvodný žalobní bod (odstupová vzdálenost), a to na stranách 73 – 74: „Do řízení byl doložen situační výkres C.04 „Koordinační situace“ revidovaný v 03/2023, což je vyznačeno jako „REV.02 03/2023“, ve kterém jsou okótovány odstupové vzdálenosti navržené stavby od hranic sousedních pozemků a základní rozměry stavby, tak aby bylo možné navrženou stavbu jednoznačně umístit na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X. V žádném z doložených situačních výkresů však nebyla okótována vzdálenost navržené stavby od sousední stavby rodinného domu č.p. YB v k. ú. X, který je ve vlastnictví odvolatelky.

Podle ustanovení § 13a odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, musí společné povolení, kterým se schvaluje stavební záměr, obsahovat „umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb“. Tyto údaje v písemné části výroku rozhodnutí uvedeny nejsou. Popis umístění je nahrazen grafickou přílohou, která je nedílnou součástí rozhodnutí, což je stanoveno podmínkou č. 1 pro umístění stavby. Touto grafickou přílohou je výkres Koordinační situace. Údaj o minimální vzdálenosti navrženého záměru od sousedních staveb však není uveden ani v dokumentaci – na výkresu Koordinační situace, jenž tvoří přílohu odvoláními napadeného rozhodnutí. Údaj o vzdálenosti mezi stávajícím objektem č. p. YB v k. ú. X a navrženým záměrem je potřebný mj. pro posouzení, zda je záměr v souladu s požadavky na odstupy od okolních budov podle ustanovení § 28 nařízení PSP.

Na základě odvolání stavebníci podáním ze dne 29. 3. 2023 doplnili projektovou dokumentaci o revidovaný výkres C.04 „Koordinační situace“ (REV.02 z 03/2023), s doplněnými kótami odstupů navržené stavby od sousedních staveb a hranic pozemků stavby. Na základě doložené doplněné situace je možné posoudit, že stavba je umístěna v dostatečné vzdálenosti od sousedního objektu č. p. YB v k. ú. X, neboť její minimální vzdálenost od společné hranice pozemků parc. č. XA a XD v k. ú. X je 5,28 m, její minimální vzdálenost od objektu č. p. YB v k. ú. X je 9,02 m.

Podáním ze dne 3. 9. 2024 stavebníci nově doložili revidovaný výkres č. C.04 KOORDINAČNÍ SITUACE, REV.03 z 08/2024, ze kterého je díky přehlednější grafice zjevné, ke kterým bodům se uvedené kóty vztahují.

Odvolací správní orgán na základě podaného odvolání v této souvislosti provedl změnu ve výrokové části odvoláními napadeného rozhodnutí tak, že do podmínky č. 1 pro umístění stavby vložil text s uvedením minimálních odstupových vzdáleností záměru od hranic se sousedními pozemky a od sousedních staveb.

Z doložené doplněné situace lze posoudit, že minimální odstupová vzdálenost navržené stavby 9,02 m je dostatečná, aby bylo možné při výšce protilehlé části navržené stavby od upraveného terénu po vrchní hranu atiky 7,93 m konstatovat splnění požadavků na dostatečný odstup podle § 28 odst. 1 PSP. Odstupový úhel podle § 28 odst. 1 PSP je splněn, pokud žádná překážka nezasahuje do volného prostoru, vymezeného nad vertikálním úhlem 45° a v půdorysné výšce (horizontálním úhlu) alespoň 45°, počítáno od kontrolního bodu v posuzovaném okně. Horizontální úhel se započítává nejméně 25 ° od fasády a nelze počítat jeho části. Posuzovaným oknem je v daném případě okno obytné místnosti umístěné ve stěně protilehlé k posuzovanému záměru, v nejnižším podlaží objektu č. p. YB v k. ú. X. Přesná

poloha oken v protilehlé stěně objektu č. p. YB v k. ú. X není uvedena, porovnání tedy bylo provedeno ke kontrolnímu bodu na úrovni terénu v místě paty východní stěny objektu č. p. YB v k. ú. X. Při odstupové vzdálenosti větší, než je výška navržené stavby je zřejmé, že je splněn požadavek na volný prostor vymezený nad vertikálním úhlem 45° v půdorysné výšce v celém rozsahu výšece nejméně 25° od fasády, tedy v rozsahu 130°.

[71] Podle názoru soudu se žalovaný právním názorem soudu ve zrušujícím rozsudku řídil a znovu posoudil skutečnosti, v nichž soud spatřoval nedostatečná zjištění.

[72] K podané žalobě a opětovnému přezkumu soudem je nutné uvést následující. Záměr již soudem posouzen byl a soud se vyslovil nejen k důvodům, které vedly ke zrušení rozhodnutí, a které jsou závazným právním názorem, ale zároveň vyčerpал žalobní body původní žaloby a vyjádřil se i k dalším přípustným žalobním bodům, které neshledal důvodnými. Ačkoliv tato část odůvodnění původního rozsudku není závazným právním názorem ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s., v tomto rozsudku soud tyto důvody respektuje a nemá důvod se od nich odklánět. Pokud toto napadené správní rozhodnutí posuzuje i jiné skutečnosti (které plynou z toho, že odvolací řízení bylo doplněno o další znalecké posudky a odborná vyjádření, která nebyla posuzována v původním odvolacím řízení), soud se s nimi vypořádá v mezích uplatněných žalobních bodů.

[73] Dále je nutné obecně ke všem žalobním bodům uvést – jedná se o stavbu rodinného domu ve stabilizovaném území, v jejímž okolí obdobné stavby stojí. Pokud bylo možné tyto okolní stavby vybudovat, je vysoce nepravděpodobné, že by pro běžnou stavbu rodinného domu nebylo dostatečné běžné posouzení v projektové dokumentaci, když z obecných povinností při stavbě je jasné, že je nutné dodržovat v obecné rovině příslušná omezení. K tomu slouží různá vyjádření, souhlasy a závazné podklady různých orgánů státní správy, která jsou zde vše kladná, a která hodnotí běžnou činnost při vytvoření nějaké stavby, čímž tato stavba podle názoru soudu je.

[74] V prvním žalobním bodě žalobci namítají rozpor s urbanistickým charakterem území. Tento žalobní bod je dosti obecný a následně je některá jeho argumentace v dalších žalobních bodech rozváděna. Soud se bude vždy vyjadřovat k uplatněné argumentaci pouze jednou, tam kde se opakuje, odkazuje na předchozí posouzení.

[75] Soud v předchozím rozsudku část tohoto žalobního bodu uznal za důvodnou, jak je uvedeno v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku. Podle názoru soudu při posouzení této žaloby žalovaný v novém rozhodnutí (nyní napadeném rozhodnutí) nedostatky, které mu soud vytkl, odstranil. Žalovaný provedl nové zjištění údajů, z nichž vycházel, to uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž jeho závěr z těchto nově vypočtených hodnot zůstal týž. V původním zrušovacím rozsudku se soud pro předčasnost nevyjádřil k posouzení urbanistického charakteru území.

[76] K samotným hodnotám zastavěnosti pozemků v okolí soud uvádí, že žalovaný v novém rozhodnutí přesvědčivě uvedl, z jakých údajů vycházel a proč se některé údaje liší od těch, které jsou uvedeny v RUIAN. I při nových hodnotách je posouzení žalovaného ohledně navrhovaného záměru totožné. Žalobci v žalobě převážně tyto

hodnoty nezpochybňují, opakují však, že se ne vždy jedná o rodinné domy. V tomto směru soud odkazuje na právní názor z původního rozsudku, že do tohoto posouzení je nutné zahrnout i jiné objekty, nikoliv pouze rodinné domy, neboť v daném území je zástavba různorodá a netvoří ji pouze rodinné domy (odst. 95 rozsudku). Odkaz na to, že do tohoto posouzení byly zahrnuty i jiné než rodinné domy, tak není důvodný. Ohledně domů čp. YI, YE a YO se žalovaný k namítané nepřesnosti ve zjištění, kolik činí zastavěná plocha, nevyjadřuje. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že zjištění pramení z údajů v Registru územní identifikace RUIAN a leteckých snímků ze současnosti, kdy v době mezi zápisem do RUIAN a vydáním napadeného rozhodnutí došlo ke změně. Některé objekty v RUIAN uvedeny ani nejsou (dům čp. YO).

[77] U domu čp. YI soud po doplnění dokazování zjistil, že výměra 317 m² odpovídá údajům uvedenému v katastru nemovitostí datům RUIAN, zároveň je též výměra uvedena u pozemku parcelní číslo XM v katastrálním území X. Podle náhledu v katastru nemovitostí tato stavba celé parcelní číslo vyplňuje (je jím plně zastavěna). Žalobci namítaný pozemek je označen jiným parcelním číslem XX. Výměra uvedená v odůvodnění napadeného rozhodnutí tak odpovídá údajům v katastru nemovitostí i RUIAN, námitka nepřesnosti tohoto údaje tak není důvodná.

[78] U domu čp. YE po doplnění dokazování soud zjistil, že v katastru nemovitostí je v RUIAN uvedena výměra 139 m², výměra 292 m² je výměra celé parcely parc. č. XI, dům není na celé této parcele. Žalovaný v odůvodnění uvádí, že údaj v RUIAN neodpovídá skutečnosti, neboť skutečná zastavěná plocha je 292 m². Z odůvodnění neplyne, v čem se tento údaj neshoduje s údajem v RUIAN. Tuto nepřesnost má soud za marginální, kdy se jedná o jeden nevysvětlený údaj z množiny dalších údajů, které zdůvodněny jsou (resp. proti nim nesměřují žalobní body).

[79] K tomuto údaji soud provedl doplnění dokazování při ústním jednání dne 25. června 2025, a to údajem obsaženým v Google Maps. Dále soud doplnil dokazování o listinu o přidělení čísla popisného ze dne 12. 6. 1998, čj. 604/KV/98, vydanou Místním úřadem městské části X. Z této listiny je patrné, že na pozemku č. kat. XI jde o zastavěnou plochu 293 m². Z takto doplněného dokazování má soud za to, že bylo prokázáno, že stavba na tomto pozemku zabírá plochu 293 m², jak vyplývá z listiny o přidělení popisného čísla, a čemuž nasvědčuje informativní snímek z aplikace Google Maps, i ne zcela přesné vybarvení v katastru nemovitostí. Hodnota 292 či 293 m² je tak hodnotou, která odpovídá tomu údaji, z něhož žalovaný vycházel.

[80] U domu čp. YO je v katastru nemovitostí v RUIAN uvedena výměra 114 m², žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí zastavěnou plochu 700 m², která není zatím uvedena v katastru. V odůvodnění není uvedeno, z jakého podkladu žalovaný vycházel. Soud po doplnění dokazování zjistil, že situace v katastru nemovitostí odpovídá žalobnímu tvrzení. Soud při hodnocení této žalobní námítky uvádí, že neuvedení zdroje informací k nové hodnotě zastavěné plochy je rovněž pouze marginálním údajem, který by pro celkové zjištění (tedy míře zastavěnosti pozemků v dané oblasti) neměl podstatný význam, z odůvodnění rozhodnutí pak plyne, že se jednalo spíše o doplňující informaci. Žalobci pak zpochybňují pouze to, že není uvedeno, jak takový údaj žalovaný zjistil, nezpochybňují však tento údaj jako takový.

[81] Rovněž k tomuto údaji soud provedl doplnění dokazování při ústním jednání, a to rovněž údaji z Google Maps, z nichž vyplývá, že na pozemku probíhá stavební činnost, pozemek je zastavěn. Soud tak má doplněným dokazováním za prokázané, že na tomto pozemku probíhá stavební činnost, a že výměra uvedená v RUIAN neodpovídá současnému stavu, kdy zastavěná část pozemku je větší.

[82] U ostatních pozemků, které žalobci namítají, a které jsou rodinnými domy, uvádějí, že jejich výměra je menší než u navrhovaného záměru. Tato skutečnost však není sporná – výměry těchto staveb jsou vzaty v úvahu při hodnocení míry zastavěnosti celého okolí, proto je samozřejmé, že některé objekty budou i menší.

[83] Ohledně hodnocení urbanistického charakteru soud uvádí, že toto hodnocení nebylo v minulém rozsudku provedeno, s ohledem na to, že rozhodnutí bylo rušeno pro zjištěné nepřesnosti výměr. Soud uvádí obecněji, že podle jeho názoru se jedná o hodnocení právní, které musí odůvodnit žalovaný a stavební úřad. Takové hodnocení je jistě možné zpochybňovat jinou argumentací, případně vypracovaným znaleckým posudkem či odborným vyjádřením, takové zpochybnění však nemění nic na skutečnosti, že odpovědnost za právní posouzení má veřejná správa, proto primární hodnocení je na ní, nikoliv na znaleckých posudcích, které se mohou soustředit zejména na otázky skutkové. Obecně je soud toho názoru, že žalovaný se s obsahem těchto posudků a vyjádření vypořádal v rovině, kdy je možné jejich závěry přezkoumat, tedy zejména ve zpochybnění zjištění skutkového stavu. Samotné hodnocení je však již na žalovaném, názor znalců tento závěr nemůže bez dalšího zvrátit; žalovaný konkrétně odůvodnil, proč závěry z těchto posudků přijmout nelze. Proto soud jako nedůvodnou hodnotí tu část žalobní argumentace, která poměrně velmi paušálně uvádí, že z podaných posudků plyne jiný závěr, který by měl žalovaný respektovat. Tak tomu není – posouzení skutkového stavu v rovině právní náleží žalovanému, nikoliv znalcům, neboť odpovědnost za vydané rozhodnutí má správní úřad.

[84] Dále podle názoru soudu žalovaný dostatečně konkrétně vypořádal nesouhlas žalobců s navrhovanou stavbou, přičemž na konkrétní odůvodnění soud odkazuje, když je z něj patrné, že byly posouzeny podstatné skutečnosti v dané lokalitě. Hlavní spornou otázkou je míra zjištění v okolí povolovaného záměru a zařazení jednotlivých objektů do tohoto zjištění. V této otázce soud souhlasí s žalovaným, že posouzení podle ust. § 20 PSP je širší než pouhé poměření půdorysných ploch objektů v nejbližším okolí. Konkrétněji tento závěr bude vypořádán v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

[85] V dané věci nelze argumentovat vyhláškou č. 501/2006 Sb., neboť tato vyhláška není na území hlavního města Prahy účinná, to jsou Pražské stavební předpisy. Tato otázka již byla několikrát soudy posuzována, vždy s tímž závěrem. Soud v tomto směru tak odkazuje na předchozí rozsudek (odst. 99 – 101 rozsudku), kde je tato argumentace konkrétněji rozvedena.

[86] Při tomto posouzení soud souhlasí s žalovaným, že žalobci namítané ust. § 11 odst. 2 Pražských stavebních předpisů se týká vymezení pozemků, nikoliv

umísťování staveb na nich, proto z něj nelze v tomto případě vycházet. Právní úprava pro posouzení je obsažena v ust. § 20 odst. 1 Pražských stavebních předpisů, a zní: „*Při umísťování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce.*“

[87] Podle názoru soudu žalovaný navrhovanou stavbu posoudil v mezích těchto ustanovení a svůj závěr odůvodnil. V tomto směru soud upozorňuje, že žalobci mohou úspěšně namítat pouze dotčení svých veřejných subjektivních práv, v tomto směru tato argumentace musí být posuzována.

[88] Dále je nutné obecně uvést, že povolení záměru nelze spojovat se stavbou, která na pozemku byla umístěna, a jejíž odstranění není předmětem tohoto řízení. Každé území se vyvíjí v čase, a je naprosto běžné, že současné pojetí využití pozemků pro stavbu je jiné, než bylo v minulosti, a odpovídá jinému pojetí prostoru, běžného života, případně technických či finančních možností stavebníků. V této věci je zjevné, že na pozemku bude umístěna stavba, která je větší a mohutnější než stavba, která zde byla. To však samo o sobě neznamená, že takovou stavbu nelze povolit. Prostor každého místa se v čase mění, územní a stavební řízení pak nemůže takový vývoj ignorovat, případně nedůvodně lpět na dřívějších stavbách a uspořádání území, které neodráží současnou situaci.

[89] Napadené rozhodnutí vychází z toho, že v území se nachází tvarově rozmanitá zástavba, kterou umísťovaná stavba nijak neruší a nijak se jí nevymyká (výškou, půdorysem, zastavěnou plochou jak v metrech, tak procentech zastavěnosti pozemku, střechou). V podrobnostech soud odkazuje na konkrétní zdůvodnění, které žalovaný provedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ačkoliv se jedná o stavbu, která je větší a mohutnější, než byla stavba původní, podle názoru soudu při pohledu na ostatní stavby v tomto území v daném čase z charakteru území nijak nevybočuje. Stavba respektuje okolní zástavbu jak umístěním, tak výškou či zastavěností pozemku či velikostí. Je pravda, že stavba je půdorysně větší, než stavby v jejím bezprostředním okolí (dům žalobců, sousední stavba v ulici N. YF), již některé další stavby v ulici N. však půdorysně zhruba odpovídají. Podle názoru soudu žalovaný v odůvodnění vysvětlil, proč i tak je možné stavbu povolit, přičemž důvody, které k tomu žalovaného vedly, odpovídají ust. § 20 PSP. Podle názoru soudu k namítané nezákonnosti při výkladu nedošlo a výklad znění PSP respektuje.

[90] Ohledně argumentace týkající se stavební čáry soud souhlasí s žalovaným, že ta byla dostatečně vysvětlena, a že stavba ji nijak nenarušuje, stejně jako to, že pojem „dvorní čára“ není Pražskými stavebními předpisy nijak definován. Stavba je umístěna v nárožní poloze, hmotově orientována do ulice N. Ž. (tedy nikoliv ke stavbě žalobců), požadavek na její bližší umístění k ulici K V. či N. není ze strany žalobců nijak legitimní, neboť je věcí rozhodnutí stavebníků o podobě stavby. Stavební čára není v území natolik jasně stanovená, aby neumožňovala to umístění stavby, které bylo přijato, stavba respektuje dosavadní území, nezasahuje do veřejného prostoru, žádná pevná stavební čára v žádné z ulic není vysledovatelná. Stavba nijak z prostoru a staveb v okolí nevybočuje. Skutečnost, že vedle pozemku a stavby žalobců je dosud zahrada, nemůže znamenat, že by toto uspořádání pozemku mělo být vynucováno i nadále. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, klidový pás zahrad byl již předchozí stavební činností v lokalitě

narušen (parc. č. XC, XY), proto nelze uvést, že by se jednalo o nějakou trvalou hodnotu lokality, která nemůže být změněna. Tento pás zahrad není natolik dominující z hlediska urbanismu či pohledové osy, aby musel být právě u této stavby zachován. Stavba ukončí zástavbu nárožním objektem, který je především směřován k ulici N. Ž., k žádnému vybočení tak z charakteru území nedojde. Stejně posouzení soud provedl i v původním rozsudku (odst. 117 – 135), na nějž soud odkazuje a činí jej součástí svého posouzení i o této žalobě.

[91] Soud nemá za důvodnou ani tu část žalobní argumentace, která napadá nadměrné narušení soukromí imisí pohledem z terasy navrhované stavby, neboť stavba se nachází v dostatečně velké vzdálenosti od domu žalobců, a je v současné době limitována vzrostlou zelení na jejím pozemku. Samotné umístění terasy ve 2. nadzemním podlaží a případné další imise pohledem tak podle názoru soudu nejsou natolik intenzivní, aby v daném území nebyly obvyklé, a aby bránily povolení stavby. V městském prostředí je takové umístění stavby běžné, jinak by byla úplně znemožněna jakákoliv stavební činnost. Podle názoru soudu tak žádné mimořádné obtěžování imisemi pohledem žalobci v žalobě ani netvrdí, pouze obecně vyjadřují svůj nesouhlas s posouzením této otázky.

[92] Soud tak posuzuje tuto skutečnost stejně, jako v původním rozsudku, na nějž v podrobnostech odkazuje (odstavce 136 – 143).

[93] Žalobní argumentace se pak v tomto žalobním bodě dost opakuje. Pokud žalobci uvádějí, že žalovaný charakter území dostatečně neposoudil, pak soud nic takového nezjistil, a odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[94] V této věci pak byl záměr posouzen i z hlediska záměrů s územním plánem, přičemž toto posouzení bylo předmětem přezkumu v odvolacím řízení a bylo potvrzeno. Posouzení staveb v konkrétním území je posouzení komplexní a vychází ze stavu, který tu je v době takového posouzení. Žalobci s tímto posouzením nesouhlasí a opakují žalobní argumentaci, která však již byla posouzena, a to jak orgánem územního plánování, tak i žalovaným a stavebním úřadem ve smyslu ust. § 20 Pražských stavebních předpisů. Z obou hledisek dospěly tyto orgány k závěru, že umístění stavby do území je přípustné a nic mu nebrání. Tento závěr byl konkrétně odůvodněn a podle názoru soudu žalobci neuvedli žádné důvodné skutečnosti, které by jej vyvracely (k hodnocení v odvolacím řízení doložených znaleckých posudků a odborných vyjádření se soud vyjádří dále v hodnocení dalších částí žaloby).

[95] Ohledně námitky týkající se stavební dokumentace stavebního úřadu soud souhlasí s žalovaným, že se k němu vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí a že toto posouzení nemá vliv na posouzení věci. Samotná stavba byla posuzována s ohledem na její umístění, je patrné, že bylo respektováno, že se jedná o stavbu na konci bloku pozemků, kdy pozemek nemá prostor z boku chráněný dalšími zahradami. Soud souhlasí s žalovaným, že pokud stavební úřad uváděl „blokovou zástavbu“, musel tím s ohledem na charakter posuzované věci myslet zástavbu stavebního bloku, nikoliv to, že by se nejednalo o rodinné domy.

[96] Z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí podle názoru soudu neplyne nic, co by svědčilo jeho nestrannosti, když žalobci vytrhují z odůvodnění části, které zejména popisují průběh řízení či obsah procesních úkonů.

[97] Pokud žalobci namítají, že se obávají možného využití místnosti označené jako „hobby místnost“, pak soud souhlasí s žalovaným, že vzhledem k tomu, že využití celé stavby je k bydlení, je obava z nějaké rozsáhlejší činnosti v této stavbě související s podnikáním hypotetická, a že to nemůže být důvodem pro nepovolení stavby.

[98] Pokud v této části žaloby pak žalobci poměrně velmi obecně namítají, že nebudou dodrženy negativní vlivy záměru na stavby v okolí, pak se jedná zatím o velmi obecně vyjádřený nesouhlas, který v této části žaloby konkrétněji zdůvodněn není. Soud je tak vypořádává v další části tohoto odůvodnění k těm žalobním bodům, kde jsou konkrétně zpochybněny.

[99] K předloženým znaleckým posudkům a zpochybnění (zejména argumentace druhého žalobce) rozhodnutí z hlediska hodnocení skutkových zjištění je nutné nejprve obecně uvést následující.

[100] Rozhodnutí vydává úřad. Ten rovněž posuzuje naplnění zákonných kritérií. Znalci samotné hodnocení kritérií pro rozhodnutí zpochybňovat nemohou, neboť by nastala situace, kdy namísto úřadu rozhodují znalci.

[101] Posouzení charakteru území provádí úřad (ust. § 20 PSP). Tato podzákonná norma stanoví dosti široké vymezení toho, co je příkladmo tímto pojmem myšleno. Samotný půdorys stavby a její hmota či umístění na konkrétním pozemku jsou významným kritériem, nejsou však jediným.

[102] Charakter území pak soud chápe stejně jako žalovaný jako širší vymezení určité lokality. Nejedná se tak pouze o nejbližší okolí, ale o území, které lze považovat za ucelenější celek, přičemž je nutné posuzovat různé objekty, které toto území tvoří.

[103] Při posouzení charakteru území je pak nutné vycházet ze současné podoby území, která se historicky vytvořila. Cílem povolovacího řízení podle stavebního zákona není vytváření nějakých ideálních vizí v místech, která jsou historicky různorodá a nějak se v čase vyvíjejí. Současné katastrální území X (a bývalá samostatná obec) v minulosti bylo charakterizováno spíše jako venkovská zástavba, a tak je v územně plánovacích podkladech označována. Umisťovaná stavba ji podle názoru soudu respektuje. O tom svědčí jak žalovaný, tak Ministerstvem pro místní rozvoj zmíněné budovy, které původní vesnický charakter této části Prahy dotvářejí s ohledem na současné pojetí takové zástavby (i venkovská zástavba v současné době prošla výraznou proměnou).

[104] Dále je rovněž nutné upozornit na to, že není možné posuzovat stavbu podle toho, který objekt na pozemku stál, pokud bylo pravomocně rozhodnuto o jeho odstranění. Nic takového stavebníkovi jako vlastníku pozemku nařizovat nelze. Stavebník na svém pozemku chce realizovat své právo vytvořit věc (zde záměr/stavbu), a pokud tato stavba splňuje všechny požadavky na ní kladené, nelze ji nepovolit jen z toho důvodu, že se

některým sousedům subjektivně nelíbí, nebo že je jiná než do té doby na pozemku stojící stavba. Žádnou takovou pravomoc stavební úřad nemá.

[105] V této věci stavební úřad i žalovaný dostatečně konkrétně odůvodnily, proč je stavbu možné umístit a povolit. Soud na toto odůvodnění obecně odkazuje a souhlasí s ním. Nebylo zvažováno nic, co by nebylo v mezích kompetence stavebního úřadu, všechny veřejnoprávní souhlasy a povolení na stavbu jsou kladné. Stavba nepřesahuje nikde do veřejného prostoru, ukončuje stavební blok, od stavby žalobců je dostatečně vzdálena a nijak nad míru nepřiměřenou je neomezuje v jejím užívání. Jak již bylo shora uvedeno – jedná se o stavbu, která je mohutnější a rozsáhlejší než stavba, která na pozemku dosud stála. To však není žádný důvod pro to, aby tato stavba nemohla být povolena. Skutečnost, že se tím změní území, je pochopitelná a jasná – každá nová stavba území nějak dalším způsobem dotváří. Tak tomu je i s touto stavbou. Soud souhlasí s žalovaným, že toto nové dotvoření území není v rozporu s charakterem území, který zde v současné době je, a v konkrétních bodech na odůvodnění tohoto rozhodnutí odkazuje.

[106] Nikdo nemá právo na to, aby charakter nějakého bližšího okolí od jeho stavby zůstal v čase neměnný. Pokud žalobci poukazují na to, že na sousedním pozemku byla zahrada, jako v případě jiných pozemků, pak je nutné uvést to, co již poznamenal žalovaný – žádný jednotící pás zahrad v daném bloku shledán nebyl. I stavba žalobců a jejich sousedů z druhé strany takové uspořádání pozemku nerespektuje. Naopak – umístěním stavby dojde k dotvoření a uzavření bloku, stavebníci využívají pro takové uzavření bloku vhodný pozemek při hranici tří ulic.

[107] Pokud druhý žalobce poukazoval na nesrovnalosti při výměrách pozemků a jejich zastavěnosti, soud hodnotil tuto skutečnost výše. V této souvislosti znovu soud uvádí, že původní rozhodnutí bylo zrušeno za účelem zpřesnění skutkových zjištění, nikoliv z důvodu právního hodnocení. Zpřesnění skutkových zjištění bylo provedeno, soud dále dokazování v tomto smyslu doplnil, proto lze z takto zpřesněných údajů vycházet. Zpochybňovat však dokazováním a znaleckým zkoumáním lze pouze skutková zjištění, nikoliv samotné hodnocení těchto skutečností. To je věcí právního posouzení, které náleží pouze stavebnímu úřadu, nikoliv znalcům.

[108] V další části tohoto žalobního bodu žalobci poukazují na závěry plynoucí z posudků a vyjádření, které předložili v rámci odvolacího řízení. Původní rozsudek zdejšího soudu tyto podklady nehodnotil, neboť tak nemohl učinit ani žalovaný. Vzhledem k tomu, že napadené odvolací rozhodnutí bylo zrušeno, hodnotil tyto podklady věcně žalovaný v tomto napadeném rozhodnutí. Soud se tak zabývá i žalobními body, které původně třetí senát neposuzoval, neboť ty se staly součástí nového rozhodnutí ve věci.

[109] Obecněji při hodnocení těchto podkladů soud ještě jednou uvádí, že znalecké posudky a odborná vyjádření nemohou za žalovaného či stavební úřad provést právní posouzení zjištěného stavu. To musí provést žalovaný, který svůj postup odůvodní. Tyto podklady tak zejména mohou zpochybnit skutková zjištění, z nichž úřad vycházel. Pokud se vyjadřují k jiným otázkám (zejména k právnímu hodnocení), jedná se o názor osoby, která posudek vyhotovila, který však není žádným závazným podkladem pro rozhodnutí.

[110] K posudku Ing. arch. Vladana Hodka z prosince 2023 soud uvádí, že nemohl být vzat v úvahu vzhledem k nedostatečné metodice, přičemž tento znalec spíše právně hodnotí skutečnosti, což mu nepřísluší. Znalec porovnává pouze části některých stavebních bloků, které si vybral, aniž by vysvětlil, proč tomu tak je, přičemž hodnotí velikost zastavěné plochy a tu pak srovnává s navrhovanou stavbou. To však není žádné hodnocení, které by mohlo mít nějaký výrazný vliv na charakter území podle ust. § 20 odst. 1 Pražských stavebních předpisů. Nikde není stanoven zákaz, že by v území nemohly být povoleny i stavby větší a hmotnější, než je dosavadní zástavba. Znalec dále hodnotí právní posouzení věci, vyjadřuje se ke stavební čáře, což již bylo žalovaným hodnoceno a soud s tím souhlasí (viz argumentace týkající se stavební čáry shora a dále). Stavební čára byla žalovaným správně hodnocena jako volná, což soud uváděl již v původním rozsudku. K vyjádření znalce k souladu s územním plánováním je nutné uvést, že souhlasné stanovisko v tomto řízení podal příslušný správní úřad (orgán územního plánování, Ministerstvo pro místní rozvoj). Znalec tak přímo v této části posudku hodnotí právní posouzení, což mu nepřísluší, jeho hodnocení je pak pro obecnost nepřezkoumatelné. Totéž je možné uvést k hodnocení charakteru zástavby, kterou znalec hodnotí sice jako vesnickou (to odpovídá územně plánovacím podkladům), avšak není z ní patrné, co by to při hodnocení záměru mělo konkrétně znamenat, resp. v čem je záměr ve srovnání s jinými stavbami v okolí jiný a v čem tento charakter nesplňuje, když konkrétní zdůvodnění orgánu územního plánování je opačné. Soud dále souhlasí s žalovaným, že v posudku není popsáno, proč tak tuto zástavbu znalec hodnotí, a zejména proč hodnotí pouze nejbližší okolí místa. Celkově tento posudek tak spíše vyjadřuje nesouhlas s právním posouzením věci, aniž by napadal a vysvětloval skutková zjištění nutná pro právní závěr. Podle názoru soudu tak tento názor znalce nemůže skutková zjištění, která byla žalovaným dále právně hodnocena, zpochybnit. Právní hodnocení pak znalci nepřísluší.

[111] Další podklad, který byl do odvolacího řízení doplněn, je předběžné vyjádření společnosti PRO-PLANS s.r.o. ze dne 22. 12. 2023, a to v podstatě k téže otázce, jako předchozí posudek. Žalovaný z něj nevycházel, neboť hodnotí pouze hrubé podlažní plochy a uvádí pozemek jiného parcelního čísla, než na kterém bude stavba umístěna. Soud s takovým hodnocením souhlasí, přičemž stejně jako v předchozím odstavci připomíná, že zpochybňována mohou být zejména skutková zjištění, nikoliv samotné právní posouzení.

[112] Do spisu pak byl v průběhu odvolacího řízení doložen znalecký posudek PRO-PLANS ze dne 22. 3. 2024; ten rovněž v původním rozsudku ani rozhodnutí hodnocen nebyl. I zde soud souhlasí s žalovaným, že závěry tohoto posudku nemohou zpochybnit skutková zjištění. Pokud hodnotí právní posouzení věci, pak soud stejně jako u předchozích posudků uvádí, že to není přípustné. Soulad s územním plánem prokázán byl, v odvolacím řízení bylo postupováno podle zákona, když původní závazné stanovisko posoudil nadřízený orgán, který jej částečně změnil, z velké části jej však potvrdil. Samotné posouzení opět vychází z metodiky, která není nijak vysvětlena, tedy proč je použit okruh 100 metrů od stavby a k posouzení jsou vybrány pouze bezprostředně sousedící objekty. Takové posouzení je nedostatečné k odůvodnění charakteru území, jak bylo obecněji uvedeno shora. V dalších otázkách se pak tento znalecký posudek zcela zjevně týká právního posouzení (požadavky § 20 PSP, typ stavební čáry), což mu nepřísluší. Žalovaný uvedl svou argumentaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí, s níž se soud ztotožňuje,

stejně jako v minulém rozsudku (stran určení stavební čáry). Soud odkazuje na tu část odůvodnění tohoto rozsudku, kde byla stavební čára hodnocena. Toto hodnocení odpovídá zákonu, jiný názor plynoucí ze znaleckého posudku tak soud považuje za názor znalce hodnotící právní posouzení. Žalovaný pak dostatečně určitě popisuje, v čem je metodika znalce při zjišťování rozhodných skutečností nedostatečná, s čímž se soud ztotožňuje (stavby s půdorysnou plochou a hmotou, které odpovídají záměru, byly vyřazeny s tím, že se jedná o netypické objekty, což je již posouzení nějaké skutečnosti, aniž by bylo přezkoumatelně uvedeno, proč jsou tyto objekty netypické a jakou tato kategorie objektu má oporu v zákonné úpravě, např. stavba čp. 75). Závěry jsou ve znaleckém posudku nejednotné (znalec Hodek uvádí dvojnásobnou půdorysnou plochu, Ing. Dubský trojnásobek, s obojím tento znalecký posudek souhlasí). Metodika použitá v tomto znaleckém posudku je nedostatečná. Na druhou stranu žalovaný a stavební úřad vycházely z metodiky, kterou stanovuje hlavní město Praha jako právní předpis, kterou tento posudek nerespektuje, a ani neuvádí, v čem je tato metodika nepoužitelná. V tomto směru byl v odvolacím řízení tento znalecký posudek hodnocen a soud s takovým hodnocením žalovaného souhlasí. Tento znalecký posudek nijak nezpochybnil skutková zjištění, ani nepoukázal na to, že by žalovaný postupoval v rozporu s právní normou či metodikou, kterou tento znalecký posudek nerespektuje, aniž konkrétně uvádí, proč tomu tak je.

[113] Ohledně namítaného nedodrženého postupu podle vyhlášky č. 501/2006 Sb. soud odkazuje na předchozí části odůvodnění tohoto i původního rozsudku. Rozsudek namítaný žalobci (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2021, čj. 3 A 57/2017-317) považuje soud za exces z jinak opačné dlouhodobé judikatury zdejšího soud i Nejvyššího správního soudu, který byl navíc sám zrušen Nejvyšším správním soudem pro nepřezkoumatelnost.

[114] K námitce, že lokalita je již dotvořena, soud uvádí, že s tím nesouhlasí, jak uváděl v předchozí části tohoto odůvodnění (jedná se o rozmanitou lokalitu, bloky pozemků jsou vymezeny jednotlivými ulicemi, což záměr dodržuje, v jednotlivých blocích jsou stavby různých půdorysů, velikostí a tvarů střech, některé pozemky byly rozděleny na dva a vytvořily tak pohledově ulici K V. a N., stavbu jednoho domu s ohledem na umístění stavby je možné, neboť dotvoří stavební blok a vymezí shora zmíněné tři ulice). Ohledně uliční (správně stavební) čáry soud odkazuje na původní rozsudek i její vypořádání v rámci jiné žalobní argumentace.

[115] Tento závěr pak nemůže zpochybnit ani žalobní argumentace žalobce b), doplněná dokazováním za ústního jednání. Procesní úkon, nazvaný „Přehled vybraných objektů referenčního území“, který byl předložen u ústního jednání dne 12.6.2025 v podstatě rovněž hodnotí výběr jednotlivých staveb v území, jedná se tak o hodnocení skutečností. Samotné zpochybnění zůstává u stavby č. YE, kde však byla větší zastavěná plocha vysvětlena při doplnění dokazování. Pokud v této argumentaci žalobce poukazuje na vzdálenost zde uvedených staveb od navrhovaného záměru, ta podle názoru soudu není natolik velká, aby nezahrnovala větší území posouzené pro charakter zástavby podle ust. § 20 PSP (což podle názoru soudu není ani vzdálenost více než 500 metrů od záměru). Pokud žalovaný vycházel z jedné stavby, která je umístěna v ploše SV-B (plochy všeobecně smíšené – rozvojové/transformační území), pak soud souhlasí s tím, že se jedná o jinou

plochu, než tu, do níž je záměr umisťován (území SV – plochy všeobecně smíšené – stabilizované území). Podle názoru soudu však takové pochybení nemá velký vliv na skutkový závěr jako takový, který uvádí dostatek jiných staveb, s nimiž záměr porovnává. Jedná se tak o dílčí pochybení, které nemá vliv na posouzení celkového zjištění.

[116] K námitkám ohledně výběru staveb a pozemků pro toto zjištění (které se pak odráží i v předkládaných vyjádřeních a posudcích) soud uvádí následující. Zjištění půdorysných rozměrů a zastavěnosti pozemku je jedním z důvodů, podle nichž je posuzován záměr podle ust. § 20 odst. 1 PSP, když se hodnotí charakter území. Jedná se však pouze o jeden z důvodů, nejde o důvod jediný. Výběr jednotlivých objektů pro takové hodnocení nemůže být svévolný či dopředu podporující nějaký závěr, na druhou stranu nikdy z povahy věci nemůže jít o zcela jednoznačnou hodnotu. Smyslem tohoto zjištění je posouzení charakteru území z tohoto hlediska. Je pochopitelné, že v území se budou nacházet i objekty jiné (menší či větší), to je přirozené. Smyslem zjištění je to, zda navrhovaný záměr nějak výrazně nevybočuje z charakteru území. V tomto případě byly do úvahy vzaty stavby a pozemky, které se v okolí záměru nacházejí, a z nich bylo zjištěno, že půdorysný rozměr i hodnota zastavěnosti pozemku nejsou nijak výjimečné, v okolí se obdobné stavby nacházejí. Podstatou zjištění tak není přesná hodnota u jiných objektů, ale charakter území, které tyto objekty vytvářejí. K tomu byla provedena zjištění u dostatečného množství staveb v okolí, jejich výběr podle názoru soudu není výsledkem nějakého selektivního výběru či záměrného potlačení některých staveb. Jedná se o určitý vzorek staveb v okolí povolovaného záměru, vybrány byly stavby různorodé. Podle názoru soudu podstatná skutečnost – tedy jaký je charakter území z tohoto hlediska – tímto postupem zjištěna byla a její zpochybňování není důvodné.

[117] Žalobci v tomto směru předkládali znalecké posudky či vyjádření, která však podle názoru soudu právě selektivní při výběru objektů v okolí jsou, případně posuzují pouze nejbližší okolí záměru. Nikde není právní normou stanoveno, jak velký okruh od záměru je nutné zkoumat. Skutečnost, zda to je 100 metrů či větší okruh, je posouzením metodiky zjišťování. Není stanovena žádným předpisem, stejně jako z ničeho neplyne, že se posuzuje pouze nejbližší okolí; naopak shora uvedené normy počítají s širším okolím záměru, aby mohl být posouzen charakter území. Rovněž soud nemůže souhlasit s tím, že některé stavby by měly být z tohoto zjišťování vyňaty, neboť to pouze podporuje závěr, že metodika při jejich výběru byla selektivní.

[118] Ve vztahu k námitce ohledně nesouhlasu zejména žalobce b) s posouzením věci orgánem územního plánování má pak soud za to, že ani tyto skutečnosti celkový závěr posouzení nepodporují. Pokud ministerstvo pro místní rozvoj ve svém vyjádření ze dne 16. 6. 2025 uvádí pro pozemek parc. č. XN, že nevycházelo z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2024, čj. 10 As 332/2023-122, pak s tím soud nesouhlasí a uvádí, že právní názor v tomto rozsudku je nutné respektovat, a tento pozemek tak při zjišťování nevztít na zřetel. Jedná se však o jeden z mnoha údajů a zjištění, z nichž orgán územního plánování vycházel, kdy tato jednotlivost podle názoru soudu nemá velký vliv na posouzení celé věci z tohoto pohledu.

[119] Záměr podle názoru soudu orgánem územního plánování posouzen řádně byl, a to s výsledkem, že nijak nevybočuje ze stávající urbanistické a architektonické

struktury, přičemž se nejedná o zvlášť rozsáhlou stavební činnost. Takový závěr odpovídá posuzovanému záměru i charakteru území, v posouzení jsou uvedeny konkrétní stavby, s nimiž je záměr v souladu a území tak dotvoří (pás stabilizovaných ploch podél ulice N.), totéž platí i o míře zastavěnosti pozemku a celkového posouzení lokality (jedná se o lokalitu č. YS „X“ s vesnickou strukturou zástavby). Záměr představuje marginální zásah do urbanistické struktury a respektuje dosavadní vesnickou strukturu (jedná se o nízkopodlažní rodinný dům s podlažností 2. NP). Území nemá jednotný charakter, jsou zde různé domy, dvojdomy i řadové domy, stavby s různou podlažností, výměrou, výškou i vzhledem fasád či střech, zástavba menšího měřítka je doplňována objemnějšími či dominantnějšími stavbami, stavby s obdobnou plochou zde jsou, záměr nebude působit jak dominanta ulice N. Ž. a N. Soud na toto konkrétní posouzení odkazuje, neboť to obsahuje konkrétní vymezení různých staveb v okolí, z nichž orgán územního plánování vycházel, a které jeho závěr podporují. Žádné vybočení z mezí, které pro rozhodnutí tento orgán má, soud nezjistil a podle jeho závěru to žalobci žalobními body nijak nezpochybňují.

[120] Ve druhém žalobním bodě žalobci nesouhlasí s určením stavební čáry. V tomto směru soud plně odkazuje na předchozí rozsudek, přičemž nemá žádný důvod se od tohoto právního názoru odchylovat (odst. 117 – 135): „117. Žalobci dále namítají nedodržení stavební čáry.

118. Podle § 21 odst. 3 PSP „(...) se v území uplatní převážně stavební čára:

a) uzavřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku, 1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a 2. která musí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná;

b) otevřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku, 1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a 2. která nesmí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná, anebo

c) volná, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku, 1. jejíž zástavba může libovolně ustupovat a 2. která může být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná“.

119. Podle § 22 odst. 3 písm. a) PSP „[s]tavby se umísťují v souladu se stavební čarou podle § 21. Není-li vymezena územním nebo regulačním plánem, platí, že: a) ve stabilizovaném území se stavební čára odvozuje z územní studie nebo z převažujícího charakteru zástavby a jejího vztahu k veřejným prostranstvím; nelze-li stavební čáru jednoznačně odvodit, považuje se za stavební čáru volnou“.

120. Územní studie v dané lokalitě stavební čáru nevymezuje, stavební čára se tudíž vyvodí z převažujícího charakteru zástavby.

121. Dle žalobců orgány nesprávně vyhodnotily, že stavební čára ulice N. není stavební čarou otevřenou, nýbrž volnou. Orgány posoudily stavební čáru jako volnou výhradně na základě skutečnosti, že jeden objekt od jinak jednotné čáry ustupuje. Takový postup není v souladu s § 22 odst. 3 písm. a) PSP, jelikož stavební čára se má určovat na základě převažujícího charakteru zástavby, nikoliv dle v minulosti učiněných excesů z tohoto pravidla. Nelze brát ohled na to, že původní objekt od stavební čáry ustupuje a že některé jiné objekty se od stavební čáry rovněž odchyľují. Dle žalobce právní předpisy ani územní plán nestanoví žádný požadavek na odstupovou vzdálenost stavby odpovídající odstupové vzdálenosti objektu č. p. YR na rohovém pozemku v navazujícím bloku zástavby při ulici N.

122. Žalobkyně k nerespektování stavební čáry uvádí, že na povaze stavební čáry v ulici nemění nic ani tvrzení obsažené v dokumentaci, dle kterého se jedná o krajní sekci řadové

zástavby, ani odkaz na dům na druhé straně ulice N. Ž., neboť ten dle žalobkyně stavební čáru taktéž nerespektuje. Žalobkyně uvádí, že nerespektování stavební čáry se dotýká jejich vlastnických práv, neboť takto navrhovaná stavba je více posunuta do zahrady před nemovitostí žalobkyně. Dle žalobkyně žalovaný napadené rozhodnutí vydal v rozporu s § 21 a § 22 PSP, § 94o odst. 1 písm. a) a § 94p odst. 2 stavebního zákona, § 2 odst. 1 a 4, § 3 a § 7 správního řádu a čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně namítá nerespektování § 22 odst. 1 PSP, dle kterého se stavby umísťují v souladu s uliční čarou.

123. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že stavební čára definuje jednak možnost ustoupení zástavby od hranice zastavění a jednak rozsah a míru zastavění hranice zastavitelné části bloku, které musí nesmí nebo může být souvislé a úplné. Podle těchto parametrů jsou § 21 odst. 3 PSP stanoveny 3 základní typy stavební čáry, a to stavební čára uzavřená, jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat, která musí být celé své délce souvislé a úplně zastavěná, stavební čára otevřená jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat, a která nesmí být v celé své délce souvislé a úplně zastavěná a stavební čára volná, jejíž zástavba může libovolně ustupovat, a která může být v celé své délce souvislé a úplně zastavěná. Pokud není stavební čára vymezená v územně plánovací dokumentaci postupuje se následovně.

124. Ve stabilizovaném území, při doplňování jednotlivých staveb v existujících ulicích, kde je charakter prostředí jasně čitelný, lze stavební čáru odvodit ze stávající situace. Pro určení polohy se vychází z polohy okolních staveb, zpravidla v celé délce uliční fronty stavebního bloku. Přestože lze běžně čáru z okolní zástavby odvodit, existují i území s charakterem, který je kombinací různých druhů a principů zástavby v takovém detailu, že typ stavební čáry není možné zcela jednoznačně určit. V takových případech se pro umístění nové stavby považuje stavební čára za čáru volnou, tedy takovou, která umožňuje nejširší škálu způsobů umístění stavby. Určení stavební čáry jako stavební čáry volné ještě neznamena možnost umístit stavbu kdekoli na pozemku, bez ohledu na navazující zástavbu. Při posuzování umístění stavby na pozemku ve stávajícím stabilizovaném území je nutno přihlížet k charakteru území a při umísťování stavby respektovat způsob, jakým jsou okolní pozemky využívány, jaký je vztah zástavby k veřejnému prostranství nebo jaký je obvyklý způsob zastavování okolních pozemků směrem do vnitrobloku. To vše samozřejmě i ve vazbě na polohu pozemku ve stavebním bloku, kdy např. často u krajních, rohových pozemků je třeba brát v úvahu i navazující zástavbu v sousedním bloku zástavby.

125. Dle žalovaného v daném případě nelze stavební čáru ve stavebním bloku, do kterého je stavba umísťována směrem k ulici N. určit jako uzavřenou [(§ 21 odst. 3 písm. a) PSP], jelikož zde nejsou splněny parametry, že zástavba musí být souvislé a úplně zastavěná v celé délce uliční fronty, ani že nesmí nikde ustupovat (v současnosti od uliční čáry ustupuje objekt č. p. YT v k. ú. X). Rovněž tak není možné stavební čáru určit jako stavební čáru otevřenou [(§ 21 odst. 3 písm. b) PSP], jelikož zde nejsou splněny parametry, že zástavba nesmí být celé své délce souvislé a úplně zastavěná, a že nesmí nikde ustupovat. Žalovaný tedy stavební čáru posoudil jako volnou [(§ 21 odst. 3 písm. c) PSP]. Žalovaný dodal, že § 20 PSP stanoví, že samotná stavba, ale i její poloha vůči veřejnému prostranství musí odpovídat místním poměrům. Stavební úřad proto shledal jako žádoucí, aby stavba dodržovala odstupovou vzdálenost od uliční čáry odpovídající odstupové vzdálenosti objektu na protilehlém rohu bloku zástavby přes ulici.

126. Stavebníci uvedli, že pokud by soud přistoupil na žalobcův výklad, mohla by být až na výjimky každá stavební čára prohlášena za otevřenou a volná stavební čára by se stala nadbytečnou. V případě, že by 49 % zástavby odstupovalo, by se dle žalobcovy argumentace stavební čára posoudila jako otevřená, neboť 51 % staveb by neodstupovalo.

127. Soud shledal, že žalovaný stavební čáru správně posoudil jako volnou. O otevřenou stavební čáru se v daném případě nejedná z následujících důvodů. § 21 odst. 3 písm. b) PSP u otevřené stavební čáry požaduje, od stavební čáry nikde neustupovala. Ve vymezeném bloku ustupuje stavba č. p. YT na pozemku parc. č. XZ. Žalobci v tomto případě mají pravdu, že se jedná v dané zástavbě o výjimku a že převažující charakter zástavby je takový, že stavby od stavební čáry neustupují. Žalobci však opomíjí, že § 21 odst. 3 písm. b) stanoví pro otevřenou stavební čáru ještě druhou podmínku, dle které část bloku „nesmí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná“. Z tohoto požadavku plyne, že při otevřené stavební čáře nevzniká řadová zástavba, ve které na sebe jednotlivé stavby navazují štíty, ale zástavba s mezerami mezi jednotlivými stavbami. V daném bloku na sebe navazují řadové domy na pozemcích parc. č. XXA, XXB a XXC. Mezery se nenacházejí ani mezi stavbami na pozemcích parc. č. XXD, XXE a XXF. O stejnou situaci se jedná také v případě staveb na pozemcích parc. č. XXG, XXH a XXI.

[obrázek anonymizován]

128. Z výše uvedeného plyne, že stavební čáru nelze posoudit jako otevřenou. Stavební čára odpovídá požadavkům volné čáry, pro kterou dle § 21 odst. 3 písm. c) PSP platí, že 1. zástavba může od stavební čáry libovolně ustupovat a 2. může být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná. Námitka žalobců je tedy nedůvodná.

129. Soud neshledává důvodnou ani námitku, že nelze zohledňovat to, že původní objekt od stavební čáry ustupuje, stejně jako dům na druhé straně ulice N. Ž. Soud nevidí důvod, proč by stavební úřad neměl zohlednit dům č. p. YU. Orientace navrženého záměru má směřovat do ulice N. Ž. a má být protilehlou stavbou k domu č. p. YU.

130. Žalobkyně namítá, že stavební úřad nesprávně zamítl námitku nerespektování stavební čáry na základě toho, že požadavek „je v přímém rozporu s požadavkem MČ a dříve specifikovaným požadavkem IPR“. Dle žalobkyně nelze požadavky městské části (MČ) a Institutu plánování a rozvoje (IPR) upřednostňovat před požadavky PSP. Stavební úřad ani neuvedl, o jaký typ stavební čáry se jedná. Žalovaný nepřisvědčil námitce žalobkyně, že stavební úřad námitku nerespektování stavební čáry zamítl na základě toho, že rozhodné jsou požadavky MČ a IPR. Stavební úřad dle žalovaného dostatečně přezkoumatelným způsobem odůvodnil, že neshledal rozpor stavby s § 22 odst. 1 a 3 PSP. Nedostatek spočívající v tom, že stavební úřad druh stavební čáry výslovně neurčil, byl dle žalovaného zhojen tím, že žalovaný v odvolacím řízení stavební čáru „doodůvodnil“ a posoudil ji jako volnou.

131. Soud považuje tuto námitku za nedůvodnou. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí neuvedl přesný typ stavební čáry, napadené rozhodnutí však již typ stavební čáry určuje.

132. Žalovaný svůj závěr o povaze stavební čáry dostatečným způsobem odůvodnil. Vycházel přitom z požadavků uvedených v § 21 a § 22 PSP.

133. Navrhovaná stavba dle žalobkyně nerespektuje ani dvorní čáru a obvyklou hloubku zastavění. Žalovaný k této námitce uvádí, že PSP pojem „dvorní čára“ nezná, a tudíž jej nedefinuje. Dodává, že z urbanistického hlediska byla původní hloubka zastavění pozemků u navazujících staveb při ulici N. již porušena tím, že v původně nezastavěných částech pozemků byla při ulici K V. umožněna další výstavba (např. objekty na pozemcích parc. č. XC a XY v k. ú. X).

134. Soud považuje námitku žalobkyně ohledně nerespektování dvorní čáry za neodpodstatněnou. Jak žalovaný uvedl, PSP tento požadavek neupravují. Záměr má být umístěn na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X, což jsou jediné pozemky v daném bloku hraničící

současně s komunikacemi N. Ž., N. a K V. Správní orgány řádně odůvodnily, že záměr není z urbanistického hlediska nepřipustný.

135. Námitka není důvodná.“

[121] Ve třetím žalobním bodě žalobci namítají nedodržení PSP ohledně půdorysných rozměrů okolních staveb. K obsahově totožnému bodu se soud již vyjadřoval, proto odkazuje na odůvodnění provedené výše. Soud tak odkazuje na toto posouzení s tím, že ze zjištění žalovaného je patrný skutkový závěr, že půdorysné rozměry staveb v okolí se pohybují v rozmezí 100 – 600 m², nikoliv 90 – 160 m², jak uvádějí žalobci v žalobě, neboť do tohoto svého výpočtu zahrnuli pouze nejbližší okolí, přičemž těmto zjištěním se soud dostatečně věnoval v předchozí části odůvodnění rozsudku. Pokud žalobci poukazují na rozdílné hodnocení podle ust. § 20 PSP a § 25 odst. 2 PSP, tak je nutno uvést, že tato ustanovení upravují rozdílné situace – podle ust. § 20 PSP se obecně hodnotí charakter zástavby v širším území s ohledem na různé zde již stavby stojící. Při hodnocení výškové regulace podle ust. § 25 odst. 2 PSP se hodnotí výška okolních staveb, což je hodnocení užší a vyplývá z logiky uspořádání PSP. K námitkám týkajícím se jednotlivých staveb, které se v žalobě neustále opakují, se soud již vyjadřoval shora.

[122] V této souvislosti soud uvádí, že v tomto případě nenastal procesní případ, kdy by zde byly podány dva znalecké posudky a byl v nich shledán rozpor. Nebylo tak namístě provádět hodnocení v tom smyslu, ke kterému znaleckému posudku se přiklonit, a to ani výsledkem znalců, neboť znalecký posudek nebyl ve svém závěru vzat v úvahu, což žalovaný odůvodnil, a což již bylo hodnoceno shora. Závěr znaleckých posudků, které byly předkládány v odvolacím řízení, je dostatečně vyjádřen, osobní výslech znalce tak nebyl potřeba. Nelze tak vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu, který na tuto procesní situaci nedopadá.

[123] Ohledně hodnocení čtvrtého žalobního bodu (namítaný rozpor s územně plánovací dokumentací) soud odkazuje na hodnocení provedené shora. Ač se jedná o stabilizované území, nikde není zakázáno i takové území dotvořit stavbou novou, jak je tomu v tomto případě. Z ničeho neplyne, že by stavba z charakteru území vybočovala a charakter území tak výrazně pozměnila či poničila, naopak soud souhlasí se stavebním úřadem, že dotvoří chybějící linii ulic, při nichž je umístěna. Argumentace žalobců při nesouhlasu s posouzením orgánu územního plánování je podle názoru soudu hypotetická a na daný záměr neaplikovatelná. Záměr není žádným výrazným měnícím prvkem, který by dané prostředí jinak vymezoval či pozměňoval, jedná se o rodinný dům umístěný u tří ulic, který nijak z prostředí (výškou, střechou, hmotou, půdorysem) nevybočuje, neboť v okolí se obdobné stavby již nacházejí. Pokud žalobci uvádějí, že znalecký posudek nemůže úřad přezkoumávat ve smyslu jeho závěrů, pak zde žalobci uplatňují nepřipustnou argumentaci. Jak bylo shora uvedeno, ve věci rozhoduje úřad, nikoliv znalci. Pokud znalci hodnotí právní posouzení věci (a to v tomto případě ano – znalec výslovně uvádí, že stavbu nelze povolit, což je ryze právní hodnocení), pak se nejedná o znalecký posudek, ale o názor znalce na nějakou právní problematiku. Tak je nutné takový podklad hodnotit. Žalovaný tak nijak nepochybil, když takový názor znalce při svém rozhodnutí nevzal v potaz, ale sám zjištěné skutečnosti posoudil, právně zhodnotil, a toto své hodnocení konkrétně odůvodnil.

[124] V pátém žalobním bodě žalobci namítají, že územně plánovací dokumentace je neúplná a nebyla řádně posouzena. Z obsahu spisu i napadeného rozhodnutí plyne, že v odvolacím řízení bylo postupováno v souladu s ust. § 149 správního řádu, přičemž ani v případě přezkumu nebylo shledáno, že by tomu tak bylo.

[125] Nesouhlas žalobců s tímto posouzením podle názoru soudu jeho nezákonnost nezdůvodňuje. Umísťovaná stavba má 2 nadzemní podlaží, plochou střechu s maximální výškou atiky 7,43 metru, svými parametry nijak z území nevybočuje; nejedná se ani o rozsáhlou stavební činnost. V případě lokality X se jedná o stabilizované území, nic podle názoru soudu nebrání takovou stavbu umístit. Námitky, které žalobci v žalobě uvádějí, tyto skutečnosti nerespektují.

[126] Dále žalobci napadají dokumentaci pro umístění stavby (tvrdí, že je neúplná a neurčitá a neobsahuje všechny podklady). V tomto směru soud odkazuje na předchozí část odůvodnění rozsudku, pokud se týká opakujících se námitek. Soud souhlasí s tím, že místnost označená jako „hobby místnost“ musí být užívána v souladu s hlavní funkcí stavby, v dokumentaci není nikde uvedeno, že by zde mělo být parkoviště veteránů, nicméně i pokud by tomu tak bylo a jednalo se o soukromou činnost vlastníka stavby, lze toto podřadit pod „hobby místnost“, a není tak důvodu záměr nepovolit. Z dokumentace nikde neplyne, že by v této místnosti měly být provozovány další aktivity, které by pojem hobby místnost převyšovaly (autoopravna, lakovna, truhlárna). Pokud by tomu tak mělo v budoucnu být (což zatím z dokumentace nevyplyvá), musel by vlastník stavby požádat o změnu užívání stavby, neboť to už překračuje hlavní povolenou funkci stavby jako obytné. Obdobně posoudil tuto skutečnost i soud v předchozím rozsudku (odstavce 240 – 247), od nichž se nemá důvod odchýlit: „240. Žalobkyně dále namítá neúplnost a neurčitost projektové dokumentace, neboť z ní není zřejmé využití všech ploch v 1. podlaží stavby. Dokumentace neurčitě uvádí, že v hobby místnosti může mít majitel vystavené některé své exponáty. Žalobkyně se domnívá, že to mohou být automobilové veterány. Uvádí, že dokumentace k předchozímu návrhu stavby obsahovala sedm parkovacích stání pro uskladnění automobilových veteránů. Rovněž z veřejně dostupných zdrojů dle žalobkyně plyne, že „hobby“ stavebníků jsou autoveteráni. Dle žalobkyně je třeba konkrétně uvést účel navrhované hobby místnosti, neboť případné parkování automobilů by mělo vliv na požadavky stavby.“

241. Stavební úřad se dle žalobkyně výše uvedeným nedostatkem projektové dokumentace nezabýval. Nenaplnil tak svoji povinnost dle výše citovaného § 94o odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 stavebního zákona. K tvrzení žalovaného, že stavbu lze užívat jen k povolenému účelu, žalobkyně uvádí, že v projednávaném případě chybí jasně stanovený účel. Žalobkyně odkazuje na § 2 písm. u) bod 1 nařízení PSP, dle kterého „[p]ro účely tohoto nařízení se rozumí stavbou individuálního bydlení: 1. rodinný dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena“. Z dokumentace dle žalobkyně není zřejmé, že se skutečně jedná o rodinný dům, neboť v prvním nadzemním podlaží se nachází garáž a další místnost o více než 100 m² bez stanoveného účelu využití. Žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40, dle kterého je stavební úřad odpovědný za zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro vydání územního rozhodnutí, přičemž zkoumá rovněž soulad posuzovaného záměru s ochranou práv účastníků řízení. Dále odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 25 A 52/2021-52, a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, č. j. 52 A 3/2018-76, dle kterých je stavební úřad povinen řádně vypořádat

námítky účastníků řízení vznesené proti projektové dokumentaci a nemůže se s konkrétní námitkou vypořádat prostým odkazem na projektovou dokumentaci a na odpovědnost projektanta.

242. *K nevypořádání uvedené námítky žalovaný ve vyjádření uvádí, že skutečnost, že pokud správní orgán nevypořádal námitku v souladu se subjektivním očekáváním žalobkyně, neznamená to, že ji nevypořádal řádně.*

243. *Žalovaný dále ve vyjádření uvádí, že účel hobby místnosti je určen. Jedná se o prostor, v němž budou obyvatelé rodinného domu provozovat svou zájmovou činnost. Není zřejmé, proč by pojmenování prostoru jako prostoru pro vykonávání zájmových činností (hobby) mělo způsobit zvýšené nebezpečí, že v něm bude provozována nepřiměřeně rušivá činnost, která se neslučuje s funkčním využitím objektu jako objektu pro bydlení. Stejně obavy by mohla žalobkyně mít i v případě, kdy by místnost byla nazvána např. jako sklep nebo dílna. Některé činnosti mohou být pro své okolí rušivé, lze však předpokládat, že v rámci vykonávání zájmové činnosti nejsou prováděny v takovém rozsahu, aby příliš zatěžovaly okolí. K námitce žalobkyně ohledně nepřiměřeného využití prostoru umístěním automobilových veteránů žalovaný uvádí, že neshledává důvod, proč by vlastník objektu nemohl v daném prostoru odstavit automobilové veterány. Žalobkyně dle žalovaného neuvádí, jaké jiné požadavky na hygienu, požární bezpečnost nebo ochranu životního prostředí by měly být jinak posuzovány, pokud by stoupl počet automobilů umístěných v rámci prostorů 1. NP ze tří (navržených v prostoru garáže) na cca pět, a to zejména v situaci, kdy není prostor garáže a prostor pro „hobby“ stavebně oddělen.*

244. *Žalobkyně v replice uvádí, že hobby místnost se má nacházet na prostoru o více než 100 m², což je více než v případě některých živnostenských nebo obdobných provozoven. Pokud by se tedy hobby místnost využívala pro rušivé či své okolí ohrožující činnosti, mělo by to zásadní dopad na okolí stavby.*

245. *Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí účelem hobby místnosti dostatečně zabýval a námitku shledal nedůvodnou. Soud se s jeho posouzením ztotožňuje.*

246. *Žalovaný na str. 45-46 napadeného rozhodnutí uvádí, že prostor v prvním nadzemním podlaží se v dokumentaci označuje jako hobby místnost bez bližšího určení. Informace z předcházejících projednávání výstavby na daných pozemcích nejsou v nyní projednávané věci relevantní. Stavební úřad posuzuje dokumentaci podle údajů v ní uvedených. Dle § 126 odst. 1 stavebního zákona lze stavbu užívat jen k povolenému účelu. Nelze předjímat užívání stavby v rozporu s jejím povolením. Pakliže by některé prostory stavby byly po uvedení do provozu užívány v rozporu s povoleným stavem k jiným účelům, jednalo by se o přestupek podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona a stavební úřad by tuto skutečnost řešil.*

247. *Soud dává za pravdu žalovanému, že využití prostoru jako hobby místnosti s sebou automaticky nenese obavy, že žalobci v ní budou provozovat nepřiměřeně rušivé činnosti, které se neslučují s funkčním využitím objektu jako objektu pro bydlení. Soud nevidí důvod, proč by případné odstavení automobilových veteránů v hobby místnosti muselo znamenat užívání stavby v rozporu s jejím účelem. Žalobkyně ani neuvádí, že jaké konkrétní požadavky by měl stavební úřad v tomto případě posuzovat. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, pokud by některé prostory byly po uvedení do provozu užívány v rozporu s povoleným stavem k jiným účelům, jednalo by se o přestupek podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. Z výše uvedeného plyne, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s namítaným nedostatkem projektové dokumentace. Námitka žalobkyně je tedy nedůvodná.“*

[127] Šestý žalobní bod je koncipován do tří základních okruhů. Všechny již byly posouzeny v předchozím rozsudku a nebyly shledány důvodnými.

[128] První z nich napadá provoz tepelného čerpadla z hlediska jeho hlukových limitů. V tomto řízení jsou ve spise založena platná veřejnoprávní povolení (souhlasy) s provozem tohoto zařízení. Dále je nutné upozornit, že umístění venkovní jednotky čerpadla je na opačné straně stavby (záměru), než stávající zahrady rodinných domů v nejvzdálenějším možném rohu pozemku parc. č. XA od pozemku žalobců. V tomto směru soud souhlasí s žalovaným, že takové řešení respektuje dostatečně práva žalobců jako sousedů.

[129] Žalovaný pro své posouzení nevycházel z žalobci předloženého posudku, což již hodnotil soud v předchozím rozsudku (odstavce 144 – 171). Soud v tomto svém rozsudku nemá důvod, se od tohoto právního názoru odchylovat a přejímá jej do svého posouzení: „144. Žalobci dále namítají překročení hlukových limitů v důsledku provozu tepelného čerpadla. Žádají přezkoumání závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy soudem.

145. Hygienická stanice hl. m. Prahy vydala ve stavebním řízení souhlasné závazné stanovisko ze dne 8. 4. 2020 (dále jen „závazné stanovisko HSHMP“), které je součástí správního spisu. V závazném stanovisku stanovila podmínky souhlasu pro provoz technických a technologických zařízení objektu a pro provádění stavební činnosti, a to:

podmínku č. 1: „Před zahájením užívání stavby bude předložen protokol o měření hluku, který prokáže, že v chráněném venkovním prostoru (okolních) staveb nebudou při provozu technických a technologických zařízení objektu (venkovní jednotka tepelného čerpadla) překročeny hygienické limity hluku.“, podmínku č. 2: „Stavební činnost je třeba organizačně a technicky zajistit tak, aby v chráněném venkovním prostoru staveb nedocházelo při stavební činnosti k překročení hygienických limitů hluku.“

146. Dle napadeného rozhodnutí musí být před zahájením užívání stavby prokázáno, že jsou dodrženy hygienické limity hluku pro venkovní prostředí staveb, v souladu s požadavkem č. 1 závazného stanoviska.

147. Žalobkyně považuje stanovisko HSHMP za nezákonné, neboť orgán ochrany veřejného zdraví vydal se stavbou souhlas bez doložení splnění požadavků na ochranu před hlukem. Dané nelze dle žalobkyně nahradit stanovením podmínky č. 1. Nepřekračování hlukových limitů při užívání stavby se má dle žalobkyně předložit a prokázat již při umístění a povolení stavby, nelze jej nahradit předložením měření hlukové zátěže až ve fázi před započítáním užívání stavby. Hygienická stanice hl. m. Prahy vydáním souhlasného závazného stanoviska dle žalobkyně porušila také § 2 odst. 1 a 4, § 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu a nařízení č. 272/2011 Sb. Záměr dle žalobkyně nesplňuje požadavky § 39 odst. 1 písm. d) a odst. 3, § 43 odst. 1, § 52 odst. 1 a 4 PSP. Stavební úřad a žalovaný nesplnili povinnost dle § 94o odst. 1 písm. a) a c), odst. 2 písm. a) a odst. 3 stavebního zákona. Žalobkyně žádá přezkum závazného stanoviska.

148. Žalobkyně uvádí, že důvodnost námítky ve správním řízení dokládala znaleckým posudkem zpracovaným soudními znalci Technického a zkušebního ústavu stavebního Praha, s. p., pobočka Teplice, Ing. Pavel Rubáš, Ph.D., v srpnu 2021. Dle žalobkyně žalovaný nezjistil skutečný stav věci, z těchto důvodů nechal žalobce v soudním řízení zpracovat další odborný posudek téhož ústavu (TAZUS), který dle žalobkyně prokazuje, že provozem tepelného čerpadla

dojde k překročení hygienických limitů hluku.

149. Žalobkyně namítá, že projektová dokumentace záměru je nedostatečná a neúplná v souvislosti s ochranou proti hluku, nelze na základě ní prokázat splnění hygienických požadavků. Uvádí také, že posuzovaná projektová dokumentace je ve vztahu k základnímu požadavku č. 5 ochrana proti hluku zpracována vadně a bez zřejmé prevence veřejných zájmů.

150. Žalobci v soudním řízení předložili odborný posudek TAZUS ze dne 11. 12. 2023. Žalobci citují závěry na str. 19 odborného posudku TAZUS 2023: „Na základě posouzení je hlediska základního požadavku č. 5 ochrana proti hluku část projektové dokumentace související s provozem tepelného čerpadla zjevně vadná (neúplná, nejednoznačná, nesprávná a nepřezkoumatelná), neboť neobsahuje žádné výpočty šíření hluku ve venkovním prostoru zpracované v kontrolovatelné podobě.“ a na str. 22: „Zásadní vadou je skutečnost, že navržené tepelné čerpadlo způsobí překračování hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru nejbližších staveb.“

151. Žalobkyně dále doložila nový znalecký posudek FAST VUT ve vztahu k ochraně proti hluku ze dne 26. 3. 2024.

152. Žalovaný ve vyjádření k požadavku žalobkyně na přezkum závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 8. 4. 2020 soudem uvádí, že žalobkyně proti tomuto závaznému stanovisku, jež bylo podkladem rozhodnutí, ve správním řízení nebrojila a nepožadovala jeho přezkum podle § 149 správního řádu.

153. K odbornému posudku TAZUS 2023 žalovaný uvádí, že není relevantní pro posouzení dopadu provozu tepelného čerpadla na okolí z hlediska hladiny hluku, jelikož počítal s jiným než skutečně navrženým umístěním tepelného čerpadla. Zpracovatel uvažoval umístění tepelného čerpadla ve volném prostoru. Podle projektové dokumentace však bude tepelné čerpadlo umístěno ve výklenku stavby, nikoliv ve volném prostoru. Čerpadlo bude přestřešeno přesahem druhého nadzemního podlaží a z bočních stran kryté dalšími konstrukcemi.

154. Stavebníci ve vyjádření uvádějí, že hladina hluku činí u navrhovaného čerpadla 42 dB ve vzdálenosti 5 metrů od zdroje. Pro srovnání uvádějí, že hladiny 40 dB dosahuje tlumený hovor, hladiny 50 dB pak dosahuje provoz na tiché ulici ve dne a hladiny 60 dB dosahuje běžná mluva (<https://www.earplugs.cz/tezka-veda/prikklady-hladin-hluku/>). K požadavku žalobkyně na zpracování hlukové studie stavebníci uvádějí, že není obvyklé, aby dotčený orgán pro potřeby závazného stanoviska požadoval zpracování hlukové studie pro záměr stavby rodinného domu, pokud stavba nemá být situována v území s výrazně zvýšenými úrovněmi hluku (např. v blízkosti průmyslové zóny nebo velkých dopravních tepen) nebo nemá být určena k jinému účelu než k bydlení (např. domov pro osoby se speciálními potřebami, které mohou být na hluk citlivější). Hlukové studie se naopak obvykle zpracovávají pro větší stavební záměry, u kterých lze důvodně předpokládat zásadní narušení životního prostředí vlivem hlukových imisí (např. se jedná o průmyslové objekty).

155. Soud shledal námitky žalobců týkající se nadměrného hluku nedůvodnými.

156. Z napadeného rozhodnutí (str. 91) vyplývá, že tepelné čerpadlo je umístěno v rámci půdorysu objektu rodinného domu v místě severovýchodního rohu pod vystupující konstrukcí 2. nadzemního podlaží. Výdech tepelného čerpadla je tedy v místě severovýchodního nároží novostavby rodinného domu směrem od stavby, do zahrady mezi navrženou stavbou a přilehlými komunikacemi, ve vzdálenosti více než 25 m od rodinného domu č. p. YB v k. ú. X ve spoluvlastnictví žalobců. Podle deklarovaných vlastností navrženého typu tepelného čerpadla je hladina hluku ve vzdálenosti 5 m od zdroje 42 dB. Požadavky ustanovení § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění

pozdějších předpisů, jež stanovuje hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru a v chráněném venkovním prostoru staveb, je nutné splnit ve vzdálenosti 2 m od nejbližších chráněných prostorů ve dne od 6 – 22 hod. 50 dB v LAeq8h, pro noční dobu od 22 – 6 hod. 40 dB v LAeq1h. Případné negativní vlivy tepelného čerpadla, vzhledem k jeho situování a vzdálenosti více než 25 m od rodinného domu žalobců, neovlivní její sousední nemovitost nad míru přiměřenou poměrům, pokud ji vůbec nějak ovlivní.

157. Z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že akustické výpočty nebyly dotčeným orgánem ochrany veřejného zdraví do řízení požadovány vzhledem k malému rozsahu stavby rodinného domu o jedné bytové jednotce umístované v území, v němž nehrozí ani v budoucnu překročení hygienických limitů hluku. Pro provoz technických a technologických zařízení objektu, jmenovitě pro venkovní jednotku tepelného čerpadla, stanovil dotčený orgán ochrany veřejného zdraví, Hygienická stanice hl. m. Prahy, ve vydaném souhlasném závazném stanovisku podmínky, čímž je zajištěna ochrana proti hluku stanovená v ustanovení § 39 odst. 1 písm. d) PSP.

158. Soud nepřisvědčil námitce žalobců, že žalovaný měl povinnost požadovat akustické výpočty pro posouzení hluku z tepelného čerpadla, resp. hlukovou studii. Stavební úřad i žalovaný vycházeli ze souhlasného závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví, které se vyjadřuje k hlukové zátěži v chráněném venkovním prostoru nejbližších okolních staveb. Případnému překračování hygienických limitů hluku mají zabránit výše uvedené povinnosti uložené stavebníkům závazným stanoviskem. Stavební úřad do podmínek pro provedení stavby převzal povinnost předložit před zahájením užívání stavby protokol o měření hluku, který prokáže, že v chráněném venkovním prostoru (okolních) staveb nebudou při provozu technických a technologických zařízení objektu (venkovní jednotka tepelného čerpadla) překročeny hygienické limity hluku. Námitka žalobců tedy není důvodná.

159. Soud neprovedl v soudním řízení předložený posudek TAZUS, předběžné vyjádření FAST VUT ani znalecký posudek FAST VUT. Vzhledem k povinnosti stavebníků stanovené podmínkou č. 1 doložit před zahájením užívání stavby protokol o měření hluku není třeba v tomto soudním řízení prokazovat, zda tepelné čerpadlo záměru překročí hlukové limity.

160. Znaleckým posudkem TAZUS zpracovaným v průběhu odvolacího řízení žalobci dokládali, že dokumentace stavby je vadná (neúplná, nejednoznačná, nesprávná a nepřezkoumatelná), a to zejména ve vztahu k nadměrnému hluku z tepelného čerpadla, dennímu a umělému osvětlení a oslunění. Žalovaný se k závěrům ohledně hluku z tepelného čerpadla obdařeným ve znaleckém posudku TAZUS doloženým v odvolacím řízení vyjádřil následujícím způsobem: „Akustické výpočty pro pozemní dopravu nebyly do řízení vzhledem k malému rozsahu stavby rodinného domu o jedné bytové jednotce umístované v území, v němž nehrozí ani v budoucnu překročení hygienických limitů hluku dotčeným orgánem ochrany veřejného zdraví, požadovány. Z hlediska splnění požadavků na hygienické limity hluku záměr odborně posuzuje dotčený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Hygienická stanice hl. m. Prahy, který pro potřeby společného řízení vydává závazné stanovisko. Dotčený orgán ochrany veřejného zdraví vzhledem k rozsahu záměru doložení akustické studie nepožadoval a po posouzení záměru vydal v rámci závazného stanoviska podmínky pro stavby, kterými zajistil dodržení hygienických limitů hluku při provozu stavby i během jejího provádění. Pro provoz technických a technologických zařízení objektu, jmenovitě pro venkovní jednotku tepelného čerpadla, stanovil dotčený orgán ochrany veřejného zdraví Hygienická stanice hl. m. Prahy ve vydaném souhlasném závazném stanovisku sp. zn. S-HSHMP 18304/2020, čj.: HSHMP 18304/2020 ze dne 8. 4. 2020, podmínku č. 1., jež zní: „Před zahájením užívání stavby bude předložen protokol o měření hluku, který prokáže, že v chráněném venkovním prostoru

(okolních) staveb nebudou při provozu technických a technologických zařízení objektu (venkovní jednotka tepelného čerpadla) překročeny hygienické limity hluku.“. Pro stavební činnost stanovil tento dotčený orgán ve vydaném souhlasném závazném stanovisku podmínku č. 2., jež zní: „Stavební činnost je třeba organizačně a technicky zajistit tak, aby v chráněném venkovním prostoru staveb nedocházelo při stavební činnosti k překročení hygienických limitů hluku.“. Tím je zajištěna ochrana proti hluku stanovená v § 39 odst. 1 písm. d) nařízení PSP.“

161. Žalobkyně považuje toto odůvodnění za nedostatečné, neboť podle ní měli stavebníci povinnost doložit ve stavebním řízení hlukovou studii.

162. Soud považuje výše citované odůvodnění za dostatečné.

163. Hygienická stanice hl. m. Prahy stanovila pro provoz technických a technologických zařízení objektu a pro provádění stavební činnosti v závazném stanovisku podmínky souhlasu, a to výše citované podmínky č. 1 a 2. V projednávaném případě Hygienická stanice hl. m. Prahy vyšla z toho, že záměr představuje dvoupatrový rodinný dům s jednou bytovou jednotkou s plochou střechou a pochozí terasou ve 2. nadzemním podlaží. Dospěla k závěru, že projektová dokumentace garantuje dodržení hygienických limitů hluku. Nadto z důvodu ochrany před hlukem stanovila podmínku č. 1, dle které musí stavebníci před zahájením užívání stavby předložit protokol o měření hluku z venkovní jednotky tepelného čerpadla, a podmínku č. 2, dle které je třeba stavební činnost třeba organizačně a technicky zajistit tak, aby při ní v chráněném venkovním prostoru staveb nedocházelo k překročení hygienických limitů hluku. Těmito podmínkami HS HMP dle soudu zajistila, že nedojde k překračování hlukových limitů v důsledku provozu tepelného čerpadla či provádění stavebních prací.

164. HS HMP v závazném stanovisku také konstatovala, že „podle hlukové mapy nehrozí ani v budoucnu v dané lokalitě překročení hygienických limitů hluku z letecké dopravy. Hodnota ukazatele L_n pro pozemní dopravu dosahuje v ulici N. 55 – 60 dB, v ulicích na V. a N. Ž. L_n 45 – 55dB“. HS HMP se zabývala také osvětlením prostor uvnitř záměru, vzduchovou neprůzvučností a zvukovou izolací. Zohlednila také skutečnost, že „objekt bude vytápěn tepelným čerpadlem vzduch – voda, které bude umístěno v místnosti v 1. NP s napojením na akumulární a chladicí nádrž. Venkovní jednotka bude umístěna u SZ hranice pozemku stavebníka s výdechem směrem do vlastní zahrady. Podlahové vytápění a stropní chlazení využívá systému KPl10 Gabotherm. V domě bude osazen krb. Podlaží budou propojena výtahem (2 stanice, bez strojovny).“ (Dle soudu HS HMP zamýšlela uvést, že výdech tepelného čerpadla se bude nacházet u „SV hranice pozemku“, jak uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí, nikoliv „SZ“.) HS HMP se zabývala také jímkou na dešťovou vodu a splachováním toalet.

165. Dle § 77 odst. 1 třetí věta zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů „[s]ouhlas může orgán ochrany veřejného zdraví vázat na splnění podmínek.“

166. Ustanovení § 77 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví ve znění do 30. 4. 2020, tedy v době vydání závazného stanoviska HS HMP, umožňovalo pouze doložení měření hluku podle § 32a, nikoliv hlukové studie: „[ž]adatel o vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo společného souhlasu ke stavbě podle odstavce 3 do území zatíženého zdrojem hluku předloží příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání stanoviska podle odstavce 1 měření hluku provedené podle § 32a a návrh opatření k ochraně před hlukem. Stejnou povinnost má žadatel, který hodlá předložit stavebnímu úřadu návrh veřejnoprávní smlouvy a žadatel o vydání společného povolení ke stavbě podle odstavce 3.“

167. Podle přechodného ustanovení (čl. XLI) k zákonu č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona a který novelizoval rovněž § 77 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví:

„1. Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Rozhodnutí, závazná stanoviska, stanoviska, souhlasy a jiná vyjádření vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jako podklad pro vydání rozhodnutí podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za rozhodnutí, závazné stanovisko, stanovisko, souhlas nebo vyjádření podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

168. K namítaným nedostatkům projektové dokumentace z hlediska dodržení hygienických limitů hluku se soud již vyjádřil výše. Podkladem pro vydání rozhodnutí ve stavebním řízení bylo souhlasné stanovisko HS HMP, které uložilo stavebníkům podmínky vedoucí k zabránění překračování hygienických limitů hluku. Z výše uvedeného také plyne, že orgán veřejné ochrany zdraví nemá povinnost za splnění určitých podmínek vyžadovat doložení hlukové studie či měření hluku pro vydání závazného stanoviska.

169. Žalobkyně v doložení dokladu k žalobní námitce ze dne 28. 3. 2024 dále tvrdí, že „v projektové dokumentaci uvedené tvrzení (v části B.1.i), že „navrhovaná stavba nemění vliv na sousední pozemky ani odtokové poměry v území“ je nepravdivé, a že „bourací práce původního objektu rodinného domu a realizace novostavby i její následný provoz budou mít vliv na okolní pozemky a stavby.“ K tomuto soud uvádí, že realizace každé stavby do jisté míry ovlivňuje sousední pozemky a na nich umístěné stavby. Vlastníci nemovitostí nemohou legitimně očekávat, že na sousedním pozemku určeném k zástavbě nikdy žádná stavba nevyroste. I pokud by se tedy prokázal určitý vliv na sousední pozemky a stavby, nebylo by toto zjištění bez dalšího důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

170. Žalobkyně konečně namítá, že záměr nesplňuje požadavky § 39 odst. 1 písm. d) a odst. 3, § 43 odst. 1, § 52 odst. 1 a 4 PSP. Stavební úřad a žalovaný dle žalobkyně nesplnili povinnost dle § 94o odst. 1 písm. a) a c), odst. 2 písm. a) a odst. 3 stavebního zákona. Soud podotýká, že žalobkyně k tomuto žádná konkrétní tvrzení neuvádí. Uvedené námitky jsou pouze obecného charakteru bez vazby na konkrétní okolnosti posuzovaného případu. Dle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2023, č. j. 14 A 159/2021-42: „není možné, aby žalobkyně vymezila žalobní body toliko obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona, jejich parafrázemi či obecnými formulacemi bez souvislosti se skutkovými výtkami. Vždy se musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech.“

171. Námitka není důvodná.“

[130] Ve druhé části šestého žalobního bodu žalobci napadají vibrace a technickou seismicitu. I tato část žalobní argumentace byla v původním rozsudku vypořádána v rámci žalobního bodu, který se týkal dostatečnosti projektové dokumentace, soud nemá důvodu se od tohoto názoru v tomto rozsudku odchylovat, proto jej činí součástí tohoto

odůvodnění (odst. 203 – 224): „203. Žalobci dále odkazují na § 40 odst. 1 písm. a) PSP, dle kterého „[s]tavba musí být navržena a provedena tak, aby účinky zatížení a nepříznivé vlivy prostředí, včetně technické seismicity, kterým je vystavena během výstavby a užívání při řádně prováděné běžné údržbě, nemohly způsobit: a) náhlé nebo postupné zřícení, popřípadě jiné destruktivní poškození kterékoliv části stavby nebo přilehlé stavby“.

204. Žalobce uvádí, že v odvolání explicitně upozorňoval na riziko související se stabilitou jeho rodinného domu. Žalobce shledává nedostatky projektové dokumentace v absenci antivibračních opatření. Žalobce cituje str. 12 posudku Ing. Makovičky: „Tepelné čerpadlo bude jedním z hlavních zdrojů vibrací v realizované stavbě, proto je nutné, aby v projektové dokumentaci byly očekávané vibrace od provozu čerpadla uvedeny a posouzeny. V případě ohrožení vibračních limitů je nutné, aby projektová dokumentace obsahovala návrh antivibračních opatření eliminujících přenos vibrací do okolí.“

205. Žalobci dále dokládají vyjádření prof. Poláka k posudku Ing. Makovičky, dle kterého „bez přepracování a doplnění částí projektové dokumentace [...] nelze jednoznačně vyloučit nevratná poškození některých konstrukčních prvků a rozvoj stávajících trhlin v rodinných domech v těsném okolí novostavby N. YA nebo překročení hygienických limitů vibrací v jejich obytných místnostech“.

206. Rovněž žalobkyně považuje projektovou dokumentaci za neúplnou, neboť § 40 PSP neřeší. Dokumentace dle žalobkyně neřeší ani vibrace vzniklé v důsledku činností při provádění stavby. Dokumentace dle žalobkyně dále neřeší splnění § 43 odst. 1 PSP, dle kterého „[s]tavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem [...]“. Žalobkyně v této souvislosti odkazuje na odborné vyjádření Ing. Makovičky, dle kterého mj. „[b]ez provedení opatření proti vibracím také nelze vyloučit nevratné poškození některých konstrukčních prvků okolních rodinných domů a rozvoj trhlin.“ Stavební úřad a žalovaný dle žalobkyně nesplnili svoji povinnost dle § 94o odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 stavebního zákona, dle kterých: „(2) Stavební úřad dále ověří zejména, zda a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem. (3) Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.“

207. Žalovaný k tvrzení, že na základě předložené projektové dokumentace nelze vyvrátit riziko související se stabilitou rodinného domu žalobce, ve vyjádření uvádí, že odbornou stavebně konstrukční část dokumentace zpracovala oprávněná odborně způsobilá osoba v rozsahu požadovaném pro daný stupeň stavebního řízení se zohledněním vlivu zdrojů technické seismicity na sousední stavby. Vzhledem k této skutečnosti není důvod se domnívat, že by projektant opomenul zohlednit vliv zdrojů technické seismicity na sousední stavby, pakliže by možnost takového ovlivnění shledal. Jelikož autorizovaný projektant možnost takového ovlivnění neshledal, není vliv zdrojů technické seismicity na sousední stavby v projektové dokumentaci ani řešen.

208. Dle žalovaného nebylo doplnění takového posouzení do řízení požadováno vzhledem k malému rozsahu stavby rodinného domu o jedné bytové jednotce umístěvané v území s obdobnou zástavbou jako je navrhovaná stavba. Jedná se o stavbu rodinného domu, umístěvanou na pozemku určeném pro takovou výstavbu v území s převažující zástavbou rodinnými domy, umístěnou v dostatečné vzdálenosti od sousedních staveb. Navržená stavba bude vybavena pouze takovými zdroji technické seismicity, které jsou obvyklé a přiměřené pro

provoz rodinného bydlení. Navíc nelze předpokládat, že by takové technické vybavení umístěné v navrženém domě, mohlo působit způsobem, který by negativně neovlivňoval stavbu, ve které je zařízení umístěno, ale zato negativně ovlivňoval stavbu na sousedním pozemku.

209. K odbornému vyjádření Ing. Makovičky žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že zpracovatel posouzení dokumentace provedl, aniž by bylo definováno, jaký stupeň projektové dokumentace se posuzuje a zda taková opatření mají být součástí obsahu daného stupně projektové dokumentace podle vyhlášky č. 499/2006 Sb.

210. Dle žalovaného je dále zřejmé, že při dané hloubce založení a dané vzdálenosti výkopu od sousedního rodinného domu č. p. YB v k. ú. X, nemůže při budování nenáročné stavební konstrukce v jednoduchých geotechnických podmínkách, jak bylo stanoveno v inženýrskogeologickém průzkumu, dojít k náhlému nebo postupnému zřícení, případně jinému destruktivnímu poškození jakékoliv části tohoto sousedního objektu.

211. Žalobkyně v replice k odkazu žalovaného na vyhlášku č. 499/2006 Sb. uvádí, že v dokumentaci musí být v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, tj. včetně doložení souladu návrhu stavby s § 40 odst. 1 PSP: „stavba musí být navržena a provedena tak, aby účinky zatížení a nepříznivé vlivy prostředí, včetně technické seismicity, kterým je vystavena během výstavby a užívání při řádně prováděné běžné údržbě, nemohly způsobit...“. Nebylo zde prokázáno, že stavba splňuje tento požadavek PSP, neboť předložená dokumentace toto neřeší a je v tomto neúplná. Dle žalobkyně nemůže obstát ani odkaz žalovaného na dokumentaci pro provedení stavby, neboť již dokumentace pro společné povolení má obsahovat mj. (příloha č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., B.2.10) „zásady řešení parametrů stavby - větrání, vytápění, osvětlení, zásobování vodou, odpadů apod., a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí - vibrace, hluk, prašnost apod.“. Dle žalobkyně není rozhodný odkaz žalovaného na statické posouzení, neboť předmětem námitky je zejména, že v návrhu „...není vůbec určen a posouzen vliv vibrací od provozu tepelného čerpadla na rodinné domy, včetně rodinného domu ... č. p. YB“ (tj. rodinného domu žalobkyně).

212. Stavebníci citují z odborného posudku Ing. Arch. Hovořákové: „Obavy majitelů sousedních nemovitostí týkající se možného poškození (narušení) stability a statiky okolních RD jsou pouze subjektivní. Nelze tedy dojít k závěru, že z důvodu obavy majitelů sousedních nemovitostí je Projektová dokumentace RD N. YA zpracována vadně, nebo je nekontrolovatelná.“

213. Stavebníci ve svém vyjádření uvádějí, že je úkolem již územního plánování identifikovat a vyhodnotit potenciální seismická rizika způsobilá ovlivnit dané území a navrhnout opatření k jejich řešení. Výsledkem takového posouzení je určení ploch, kde je vhodné stavět a kde je třeba stavební aktivity omezit či zcela vyloučit z důvodu vysokého rizika zemětřesení. Posouzení seismicity je klíčové pro ochranu životů, majetku a infrastruktury v oblastech, kde brozí riziko zemětřesení a stejně tak slouží k lepší přípravě komunit na případné seismické události. Začlenění analýzy seismicity do územního plánování přitom výrazně přispívá k omezení negativních důsledků technické seismicity na sousední zástavbu a její reflektování v příslušných stavebních předpisech zajišťuje splnění aktuálních požadavků na bezpečnost staveb z hlediska jejich odolnosti vůči seismické aktivitě. K posuzování technické seismicity se přistupuje v případě potenciálního ohrožení území, ve kterém má být daná stavba umístěna, seismickou aktivitou. Takové posouzení vede k určení rizik spojených se seismickými pohyby a pro takové řešení konstrukce stavby, které je schopné těmto rizikům čelit. Technická seismicita se tedy posuzuje v seismicky aktivních oblastech u nových staveb, rozsáhlých rekonstrukcí a dále bez ohledu na jejich umístění u zvláštních typů staveb, které mají zásadní význam pro infrastrukturu, či jejich případné zhroucení představuje vysoké riziko pro veřejnost

(např. nemocnice, mosty, školy, elektrárny). Stavebníci dodávají, že Technickou seismicitou se přitom rozumí jev, při kterém dochází k otřesům zemského povrchu lidskou činností, tj. např. v důsledku stavebních či průmyslových aktivit.

214. Stavebníci dále uvádějí, že ve vztahu k předmětnému stavebnímu záměru byl v rámci přípravy projektové dokumentace zpracován Ing. Alexandrem Kačorou a Martinem Jechem, autorizovaným technikem č. ČKAIT 0012265 s odbornou způsobilostí v oboru inženýrský geologie č. 2265/2015, inženýrskogeologický průzkum, jehož výsledkem bylo posouzení, které posoudilo stavební záměr jakožto stavbu s nenáročnou konstrukcí. Geotechnické podmínky dle tohoto průzkumu na předmětném pozemku umožňují plošné založení staticky nenáročného objektu v prostředí geotypu GT 3. Dále základové poměry nejsou ovlivněny hladinou podzemní vody a naopak stavební záměr není způsobilý ohrozit hladinu podzemních vod ani pod pozemkem ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení, ani pod sousedními pozemky, když má být stavba založena do hloubky nedosahující 3 m, tj. nad zjištěnou hladinou podzemních vod. Průzkum shrnuje, že stavební záměr je technicky i ekonomicky proveditelný. Zjištění v tomto průzkumu uvedená přitom byla reflektována v části D.0.2 projektové dokumentace a na jejich základě bylo navrženo založení stavby, včetně výkopů, a to nejméně ve vzdálenosti 9,02 m od stavby č. p. YB na pozemku žalobců a ve hloubce nejvýše 1,9 m. Hrana výkopu se bude nacházet nejméně ve vzdálenosti 6 m od stavby č. p. YB. V části D.1.2 je dále zahrnuto podrobné posouzení stavebního záměru z hlediska jeho statiky. Z uvedených skutečností vyplývá, že projektová dokumentace byla zpracována v souladu s § 41 odst. 1 PSP, když jí stanovený způsob založení stavby odpovídá základovým poměrům zjištěným geotechnickým a hydrotechnickým průzkumem. Obdobně jako v případě hluku z tepelného čerpadla je i u této námítky zřejmé, že v jednoduchých geotechnických podmínkách zjištěných v daném území nehrozí při budování nenáročné stavební konstrukce při dané hloubce založení a vzdálenosti výkopu od stavby č. p. YB náhlé nebo postupné zřícení, či jiné poškození sousední stavby. Námítka technické seismicity z realizace stavebního záměru je tak dle stavebníků zcela nedůvodná.

215. K umístění tepelného čerpadla ve vzdálenosti 25 m od pozemku žalobců stavebníci uvádějí, že případné vibrace způsobené tepelným čerpadlem nemohou v žádném případě ovlivnit pozemek ve vlastnictví žalobců. Projektová dokumentace byla zpracovávána autorizovaným projektantem, který neshledal jakékoli riziko spojené s provozem tepelného čerpadla. Ostatně i laikovi se jeví jako vysoce nepravděpodobné, že by tepelné čerpadlo, jehož hluchnost činí pouhých 42 dB ve vzdálenosti 5 m od zdroje, mohlo zároveň způsobovat takové vibrace dosahující na sousední pozemek nacházející se ve vzdálenosti 25 m od tepelného čerpadla, že by byly zaznamenatečné jakékoli negativní vlivy na tomto sousedním pozemku či by snad hrozilo náhlé zřícení stavby. Takové negativní vlivy by přitom musely nutně pociťovat především osoby zúčastněné na řízení uvnitř vlastní stavby, která by se pro odstup od tepelného čerpadla musela zřítit jako první. Lze tedy uzavřít, že namítání technické seismicity z provozu tepelného čerpadla se osobám zúčastněným na řízení jeví jako zcela nedůvodné.

216. Stavebníci uvádějí, že odborné vyjádření Ing. Makovičky hovoří o údajné nutnosti vypracování pasportizace poruch dotčených budov a objektů v okolí novostavby. Dané žalobce převzal do návrhu na přiznání odkladného účinku. Pod uvedenou pasportizací je zjednodušeně myšleno zaznamenání stavu poruch sousedních budov před započítím prací, které bude následně srovnáno s výsledkem stejného procesu vykonaného po dokončení záměru, či např. i v průběhu jeho provádění. S takovým postupem nemají stavebníci žádný problém, když koneckonců podobnou službu již dnes stavební firmy nabízejí a vykonávají před započítím prací. Stavebníci dodávají, že Statické a dynamické výpočty v podrobnosti jakou uvádí žalobce, jsou požadovány

až pro stupeň dokumentace pro provádění stavby, tj. podle přílohy č. 13 vyhlášky č. 499/2006 Sb.

217. Soud předesílá, že ve stavebním řízení žalobci namítali pouze absenci přezkoumatelných výpočtů, které by dokládaly mechanickou odolnost a stabilitu záměru. Námitku nedostatků projektové dokumentace ve vztahu k vlivům technické seismicity vznesl žalobce v prvostupňovém i v odvolacím řízení toliko obecně a nijak ji nekonkretizoval. Žalobce citoval znění § 40 odst. 1 písm. a) PSP a vyjádřil obavu o stabilitu svého rodinného domu. Z odvolání žalobce nebylo ani zřejmé, že by jeho obavy vyvolávala právě technická seismická (a ne např. účinky zatížení či nepříznivé vlivy prostředí). Obdobně postupovala žalobkyně, která rovněž (v námitkách i v odvolání) citovala znění § 40 odst. 1 písm. a). Obavy o stabilitu svého domu žalobkyně odůvodnila pouze velkou hloubkou založení novostavby v těsné blízkosti svého domu. Žalovaný proto postupoval správně, když se v napadeném rozhodnutí vlivy technické seismicity samostatně nezabýval.

218. Soud neprovedl odborné vyjádření Ing. Makovičky, kterým žalobci zamýšleli doložit nedostatky projektové dokumentace ve vztahu k technické seismicitě. Žalobci nedoložili, co jim bránilo předložit toto vyjádření již ve stavebním řízení. Ze stejného důvodu soud neprovedl ani vyjádření prof. Poláka k vyjádření Ing. Makovičky.

219. Soud uvádí, že žalobci nenamítají rozpor záměru s § 40 PSP. Své obavy vyjadřují v obecné rovině, například tím, že projektová dokumentace „neřeší splnění § 40 PSP“. Žalobce sice uvádí, že v odvolání explicitně upozorňoval na riziko související se stabilitou jeho rodinného domu, avšak v podané žalobu tuto námitku nijak nekonkretizuje a nerozvádí.

220. K námitce možného poškození stability, konstrukčních prvků či rozvoji trhlin v okolních rodinných domech soud uvádí, že žalobci nespecifikují, čím konkrétně by k namítanému poškození mělo dojít. Pouze namítají, že takovéto poškození „nelze vyloučit“. Tvzení žalobců tak představují pouhé spekulace. Nejsou pak nijak specifikována ve vztahu k jejich nemovitostem (například doložením existence trhlin, jejichž rozvoje se obávají). Žalobci přitom nejsou oprávněni bránit práva třetích osob.

221. Jistou konkretizaci obav představuje námitka žalobců, že projektová dokumentace neobsahuje antivibrační opatření eliminující přenos vibrací z tepelného čerpadla do okolí. Žalobci však neuvádí, jaká opatření by měla projektová dokumentace ve vztahu k tepelnému čerpadlu obsahovat, ani překročení vibračních limitů (k námitce překročení hlukových limitů v důsledku provozu tepelného čerpadla viz níže).

222. Soud dává za pravdu stavebníkům, že těžko lze uvěřit skutečnosti, že tepelné čerpadlo by mohlo působit tak silné vibrace, které by negativně ovlivňovaly pozemek žalobkyně nacházející se ve vzdálenosti 25 m od umístění tepelného čerpadla. Pokud by provoz tepelného čerpadla měl vést ke zřícení domu žalobců, musely by se vibrace z tepelného čerpadla v první řadě negativně dotknout především stavebníků a zamýšleného záměru.

223. K námitce žalobkyně, že dokumentace pro společné povolení má obsahovat mj. (příloha č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., B.2.10) „zásady řešení parametrů stavby - větrání, vytápění, osvětlení, zásobování vodou, odpadů apod., a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí - vibrace, hluk, prašnost apod.“, soud uvádí, že součástí spisového materiálu je závazné stanovisko Hygienické stanice HMP ze dne 8. 4. 2020, které posuzovalo hygienické požadavky. Dotčený orgán neshledal žádné nedostatky, s realizací záměru vyjádřil souhlas. K obsahu a přezkumu stanoviska se soud podrobněji vyjadřuje níže.

224. Soud tedy výše uvedeným námitkám vlivů technické seismicity nepřisvědčil. “

[131] Ve třetí části žalobního bodu žalobci namítají nesprávné posouzení splnění požadavků na denní osvětlení. Tuto část žalobní argumentace podrobně vypořádal soud v předchozím rozsudku, soud tak na toto odůvodnění odkazuje a činí jej součástí svého rozhodnutí (odst. 254 až 263) s tím rozdílem, že v tomto soudním řízení se nejedná o novou námitku, což však nemá žádný vliv na věcné posouzení této argumentace: „254. Žalobkyně dále namítá, že dojde ke zhoršení denního osvětlení a oslunění v jejím domě. Žalobkyně v podané žalobě brojí proti Studii osvětlení zpracované stavebníky, a uvádí celou řadu námitek, které nebyly dříve uplatněny ve stavebním řízení. Na rozdíl od ostatních žalobních bodů svá tvrzení nedokládá žádným znaleckým posudkem ani odborným vyjádřením týkajícím se nedostatečného osvětlení.

255. Soud zjistil, že stavebníci v odvolacím řízení (podáním ze dne 29. 3. 2023) doplnili podklady rozhodnutí o Studii oslunění, denního osvětlení a zastínění sousedních objektů N. YV a K V. YB, z 03/2023, autorizovanou Ing. Viktorem Zwienerem, Ph.D., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby, ČKAIT 1201682. Žalobci v rámci odvolacího řízení uplatnili řadu námitek proti této studii. K jejich námitkám se autorizovaný inženýr vyjádřil podáními ze dne 31. 7. 2023 a ze dne 30. 8. 2023.

256. Žalobkyně v podané žalobě poukazuje na další nedostatky studie oslunění, zejména na vadnou či chybějící aplikaci jednotlivých Českých technických norem. Napadené rozhodnutí je v důsledku těchto nedostatků dle žalobkyně v rozporu se stavebními předpisy.

257. Jak již konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 5. 2023, č. j. 10 As 429/2021 – 70, technické normy týkající se proslunění nejsou po novelizaci pražských stavebních předpisů závazné při posuzování souladu stavebního záměru s požadavky veřejného práva. Námitka nedostatečného zohlednění těchto norem při posuzování záměru s PSP tedy není důvodná. Žalobkyně přitom nenamítá a neprokazuje, že by docházelo ke zhoršení denního osvětlení a oslunění v jejím domě nad míru přiměřenou poměrům. Správnost použití Českých technických norem tedy není třeba zohlednit ani podpůrně.

258. Žalobkyně dále namítá, že Studie oslunění posoudila okolní objekty pouze pro předpokládané obytné místnosti bez znalosti skutečnosti, zda jsou tyto místnosti skutečně obytné. Žalobkyně tuto námitku uplatnila již ve vyjádření doloženém v odvolacím řízení. Žalovaný na str. 77 napadeného rozhodnutí cituje vyjádření zpracovatele Studie, dle kterého: „[p]ro umístění oken byla použita archivní dokumentace sousedních objektů dodaná objednatelům, ze které vychází předpoklad pro obytné místnosti na základě využití jednotlivých místností uvedené v dokumentaci.“

259. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že pokud byly ve Studii oslunění posouzeny i místnosti, které nejsou obytné, s kladným výsledkem, není toto vadou Studie oslunění, která by mohla mít negativní dopad do práv žalobkyně. Jde naopak o výsledek pro žalobkyni příznivý.

260. Žalobkyně dále namítá, že ve zjednodušeném výpočtovém modelu chybí venkovní stínící překážky na jižní straně (ve vztahu k domu se jedná o rodinný dům K V. č. p. YW, který zasahuje do dráhy slunce při výpočtu pro datum 1. března, kdy je dráha slunce nízká).

261. Jak již soud uvedl výše, stavebníci doložili Studii osvětlení v odvolacím řízení dne 29. 3. 2023. Žalobkyně ve vyjádření k podkladům ze dne 2. 6. 2023 namítala, že „v modelu nejsou zpracovány ostatní existující významné venkovní stínící překážky – souvislé řady jehličnanů (živé ploty)“. Žalobkyně tedy namítala, že zpracovatel studie nezohlednil živé ploty, avšak nenamítala, že nezohlednil rodinný dům K V. č. p. YW. Žalovaný proto neměl možnost se k této námitce vyjádřit v napadeném rozhodnutí.

262. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvádí, že objekt č. p. YW je umístěn jižně od domu žalobkyně, jeho výška je 7 m a od domu žalobkyně je vzdálen cca 17 m. Dle žalovaného tedy

vzhledem ke své výšce a vzdálenosti zjevně nemůže dům žalobkyně zastínit. Žalovaný považuje požadavek žalobkyně za nadbytečný. Žalobkyně v replice neuvádí nic, co by zpochybňovalo tvrzení žalovaného. Soud její námitku neshledal důvodnou.

263. Jedná se nadto o novou námitku skutkovou, která je v soudním řízení nepřijatelná.“

[132] V sedmém žalobním bodě žalobci napadají nedostatek dokumentace, když uvádějí, že ta nesplňuje požadavky právních předpisů z hlediska ochrany prostředí a zajištění bezpečnosti při výstavbě. Ani tento žalobní bod není důvodný. V původním rozsudku (odstavce 248 – 253) soud nedospěl k názoru, že by tento žalobní bod byl důvodný, a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které převzal pro svůj závěr.

[133] Žalobní argumentace ani v této žalobě neobsahuje nic nového, co by mělo vést k tomu, že by dokumentace byla neúplná. Znalecký posudek FS VUT se týká hluku z tepelného čerpadla, tato argumentace byla vypořádána shora, případně se týká splnění hlukových limitů, nikoliv vibrací či technické seizmicity. Nadto je patrné, že dokumentace nemusí obsahovat podrobnosti, které uvádějí žalobci, neboť pro rozsah stavby to není nutné (výpočty hlukové zátěže ze stavební činnosti, harmonogram stavebních prací, časový snímek pracovních činností, specifikace strojů). Soud souhlasí s žalovaným, že se jedná o běžnou stavbu rodinného domu v běžných podmínkách, z hlediska ochrany veřejného zdraví pak nebylo shledáno nic, co by vydání veřejnoprávního povolení, i z hlediska stavebních prací, bránilo (závazné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy z 8. 4. 2020). Pokud tento znalecký posudek přímo hodnotí skutečnosti, je možné uvést totéž, co shora u posudků týkajících se posouzení charakteru území – znalec nemůže právně hodnotit zjištěné skutečnosti, to mu nepřísluší. Znaleckým posudkem lze zpochybňovat skutková zjištění, nikoliv jím nahrazovat důvod pro rozhodnutí, ten náleží pouze stavebnímu úřadu. Skutková zjištění tento znalecký posudek nezpochybnil, stavba zjevně nebude natolik rozsáhlá a intenzivní, aby dokumentace nemohla vycházet z běžných hodnot pro takovou činnost, navíc byla orgánem ochrany veřejného zdraví povolena. Totéž je nutné uvést ohledně vlivu dopravy na staveništi, která je v dokumentaci standardně řešena (doprava bude vedena po stávajících komunikacích). Projektová dokumentace byla zpracována odbornou osobou, v posudku Ing. Makovičky není uvedeno, jaký stupeň dokumentace má tento znalec na mysli. Dokumentace v části D obsahuje statické posouzení. Podle názoru soudu je takový rozsah pro tuto stavbu dostačující.

[134] Soud nesouhlasí ani s tím, že nebylo dostatečně posouzeno hloubení stavební jámy při možném ohrožení sousedních nemovitostí, a to v podrobnostech, které uvádí žalobci. Nic takového pro tento typ stavby nutné není, stavba není natolik složitá, aby její projektová dokumentace v tomto směru vyžadovala takovou podrobnou specifikaci, která by se vymykala běžnému rozsahu této dokumentace. Stavba je umístěna v dostatečně stabilizovaném území, aby dokumentace v tomto směru nemusela obsahovat nějaké mimořádné okolnosti. Vzhledem k nemovitosti žalobců se pak jedná o dostatečnou vzdálenost, aby bylo nutné dokumentaci v tomto směru nějak doplňovat (9,02 metru). Ohledně svažitosti terénu se k této argumentaci soud vyjádřil v předchozím rozsudku, soud tak na něj odkazuje (odstavce 225 – 239): „225. Žalobkyně dále namítá, že v projektové dokumentaci chybí opatření k tomu, aby hloubení stavební jámy neohrozilo stabilitu a statiku

sousedních pozemků a staveb včetně nemovitostí žalobkyně. Žalobkyně navržené svahování nepovažuje za dostatečné s ohledem na hloubku výkopu (až 2 m). Dokumentace dle žalobkyně neprokazuje, že při navrženém svahování nedojde k ohrožení sousedních nemovitostí a že budou dodrženy požadavky § 41 odst. 1 PSP, dle kterého „[s]tavba se musí zakládat způsobem odpovídajícím základovým poměrům zjištěným geotechnickým a hydrotechnickým průzkumem a nesmí být při tom ohrožena stabilita jiné stavby.“ Žalobce tuto námitku v žalobě explicitně nevznáší.

226. Žalobce však uvádí, že z projektové dokumentace záměru podle něj nelze jeho obavy o stabilitu jeho rodinného domu vyvrátit.

227. K této námitce žalobci dokládají Odborné vyjádření Katedry geotechniky, Fakulty stavební ČVUT k projektové dokumentaci v ul. N. YA, X, ze dne 14. 12. 2023 podepsané RNDr. Richardem Malátem, Ph.D, odborným asistentem Katedry geotechniky, fakulta stavební, České vysoké učení technické v Praze.

228. Citují, že „[o]bavy majitelů sousedních nemovitostí týkající se možného poškození (narušení) stability a statiky okolních RD jsou důvodné, proto související opatření musí být v patřičném rozsahu neoddiskutovatelnou součástí dokumentace ke společnému územnímu a stavebnímu řízení.“

229. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti navrženého důkazu.

230. Soud zjistil, že oba žalobci námitku nedostatečného svahování uplatnili již v prvostupňovém řízení (str. 9 námitek ze dne 18 a 19. 11. 2020, č. l. 5 a 6 prvostupňového správního spisu). Tuto námitku stavební úřad vypořádal tak, že s ohledem na vzdálenost od domu žalobců a hloubku výkopů cca 2 m je svahování v poměru 1:1 dostatečné. (str. 18 prvostupňového rozhodnutí). Žalobci tuto námitku zopakovali v odvolacím řízení a žalovaný ji vypořádal na stranách 46-47 a 54 napadeného rozhodnutí.

231. V soudním řízení námitku žalobkyně vznáší potřetí a připojuje odborné posouzení, podle něž „obavy majitelů sousedních nemovitostí týkající se možného poškození (narušení) stability a statiky okolních RD jsou důvodné“.

232. Osoby zúčastněné na řízení naopak dokládají odborný posudek Ing. Arch. Hovořákové, podle něž jsou obavy majitelů sousedních nemovitostí týkající se možného poškození (narušení) stability a statiky okolních RD jsou pouze subjektivní a nelze dojít k závěru, že z důvodu obavy majitelů sousedních nemovitostí je Projektová dokumentace RD N. YA zpracována vadně, ani není nekontrolovatelná.

233. Stavebníci uvádějí, že stavební zákon označuje stavby do hloubky až 3 m za jednoduché (§ 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona). U takovýchto staveb stačí pouze ohlášení, v některých případech podléhají dokonce tzv. volnému režimu dle § 79 stavebního zákona. Zahloubení do hloubky 1,9 m nelze označovat za velké.

234. Žalobkyně nedoložila přesvědčivý (subjektivní ani objektivní) důvod, proč nepředložila odborné vyjádření RNDr. Maláta již ve správním řízení, ač věděla, že její námitce nepřisvědčil již stavební úřad. Soud proto navržený důkaz neprovedl.

235. Ve vztahu k samotné námitce soud uvádí, že žalobkyně vznáší celou řadu nových skutkových tvrzení. Tato jsou však v soudním řízení nepřipustná (viz výše). Žalovaný neměl možnost ani důvod se k nim vyjádřit, protože mu k tomu žalobkyně nedala žádný konkrétní a včasný podnět.

236. Ostatní tvrzení jsou opakováním již uplatněných odvolacích důvodů, které žalovaný dostatečně vypořádal na stranách 46-47 a 54 napadeného rozhodnutí. Tyto závěry soud považuje za logické a přezkoumatelné a věcně se s nimi ztotožňuje.

237. Na závěry žalovaného reaguje žalobkyně pouze omezeně. Tvrdí, že žalovaný odkazuje na inženýrskogeologický průzkum, avšak nijak nereaguje na námitku, že dokumentace nezpracovala výsledky inženýrskogeologického průzkumu, když v případě svahování výkopů uvádí, že tyto mají být obecně skloněny dle ČSN 73 3050, která již nadto byla zrušena.

238. K tomu soud uvádí, že ne každý nedostatek projektové dokumentace musí nutně vést k rozporu záměru s právními předpisy. I v případě, že by projektová dokumentace dostatečně nezohlednila výsledky inženýrskogeologického průzkumu, učinil tak sám žalovaný, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí. Navržené svahování shledal žalovaný s ohledem na tento průzkum dostatečným.

239. Námitka není důvodná.“

[135] Ve vztahu k předloženému odbornému vyjádření ČVUT ze dne 14. 12. 2023 soud uvádí, že souhlasí s žalovaným, že v něm není uvedeno, v jakém rozsahu byla žalobci předložená dokumentace posuzována, jsou citovány pouze některé (dílčí) části této dokumentace, nebylo vzato na zřetel Inženýrskogeologické posouzení. Proto se jedná o neúplné odborné vyjádření, které nehodnotí ty skutečnosti, které by posoudit mělo. Proto z něj není při posouzení věci možné vycházet.

[136] V osmém žalobním bodě žalobci napadají posouzení výjimky z ust. § 29 odst. 2 PSP. Tato argumentace byla vypořádána v předchozím rozsudku, soud tak na ni odkazuje (odst. 172 – 184): „172. Žalobkyně žádá přezkum rozhodnutí Úřadu městské části Praha, Odbor výstavby, ze dne 23. 6. 2020, č. j. MCP6 202954/2020, kterým úřad povolil výjimku z § 29 odst. 2 PSP pro umístění dané stavby (dále jen „rozhodnutí o povolení výjimky“), a přezkum rozhodnutí žalovaného, Odbor stavebního řádu, ze dne 10. 2. 2021, č. j. MHMP 163462/2021, které zamítlo odvolání žalobkyně jako nepřípustné. Žalobkyně uvádí, že udělení výjimky ohledně odstupu stavby od hranice pozemku parc. č. XF se dotýká vlastnického práva k jejím nemovitostem, neboť stavba se tímto přibližuje k pozemkům žalobkyně parc. č. XD a parc. č. XC a k domu žalobkyně.

173. Žalobkyně považuje prvostupňové rozhodnutí o udělení výjimky za nezákonné, neboť stavební úřad nenakládal s žalobkyní jako s účastníkem řízení o výjimce, která se dotýká jejího vlastnického práva. Tímto dle žalobkyně došlo ke zkrácení jejích procesních práv podle správního řádu a stavebního zákona a k porušení § 4 odst. 3, § 36 odst. 2, 3 správního řádu. Žalobkyně dále považuje prvostupňové rozhodnutí o udělení výjimky za nezákonné pro rozpor s § 169 odst. 2 stavebního zákona, dle kterého: „[v]ýjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchylně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohroží bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.“ Dle žalobkyně v dané věci neexistoval relevantní důvod pro povolení výjimky. Žalobkyně v této souvislosti odkázala na jiná rozhodnutí žalovaného, dle kterých je povolení výjimky výjimečným právním nástrojem určený pro případy, kdy řešení v souladu s vyhláškou nebylo možné. Dle žalobkyně není splněna ani podmínka „zachování účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu“.

174. Žalovaný uvádí, že rozhodnutí stavebního úřadu, č. j. MCP6 202954/2020 ze dne 23. 6. 2020, kterým byla povolena výjimka z ustanovení § 29 odst. 2 PSP, se týká odstupu stavby od pozemku parc. č. XF v k. ú. X ve vlastnictví jiného subjektu, nikoliv žalobkyně. Pro potřebu

řízení byl doložen souhlas vlastníka pozemku parc. č. XF v k. ú. X. Odvolání žalobkyně bylo v odvolacím řízení zamítnuto jako nepřipustné rozhodnutím žalovaného č. j. MHMP163462/2021 ze dne 10. 2. 2021.

175. Odstupová vzdálenost, o které stavební úřad rozhodl, se dle žalovaného netýká pozemků ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyni dle žalovaného nepříslušelo postavení účastníka řízení o povolení výjimky, neboť nesplňuje podmínky účasti v daném řízení, jak jsou stanovené v § 27 správního řádu – nebyla žadatelkou ani osobou se společenstvím práv nebo povinností s žadatelem, nemůže být povolením výjimky přímo dotčena na svých právech nebo povinnostech, zvláštní zákon jí postavení účastníka nepřiznává. Její odvolání proti rozhodnutí o povolení předmětné výjimky žalovaný proto zamítnul jako nepřipustné.

176. K tvrzení žalobkyně, že v důsledku situování stavby na hranici pozemku parc. č. XF, je zároveň přiblížena k pozemku a stavbě žalobkyně, čímž se prohloubí negativní vlivy stavby na nemovitosti žalobkyně, žalovaný uvádí, že toto tvrzení není ničím podloženo. Toto tvrzení by mohlo obstát za určitých okolností pouze v případě, kdy by navržená stavba měla stěnu obrácenou k pozemku žalobkyně jako v půdorysu průběžnou úsečku. Záměr je však navržen tak, že právě jeho západní stěna je zalomena, tak aby ve svém pokračujícím průběhu byla umístěna s dostatečnou vzdáleností od sousedních pozemků. V místě, kde je obrácena k pozemku parc. č. XD v k. ú. X, je pak tato stěna ustoupena od hranice s tímto pozemkem na minimální vzdálenost 5,28 m, která je pak dále v místě dalšího zalomení ještě větší.

177. Stavebníci ve vyjádření uvádí, že stavební záměr splňuje odstupové vzdálenosti vyžadované PSP s rezervou.

178. Z napadeného rozhodnutí jakož i z obsahu správního spisu vyplývá, že pro stavební úřad rozhodnutím ze dne 23. 6. 2020, č. j. MCP6 202954/2020, povolil výjimku z § 29 odst. 2 PSP pro umístění záměru až na hranici s pozemkem parc. č. XF v k. ú. X, konkrétně v úrovni 2. nadzemního podlaží v délce 4,5 m na západní hranici pozemku záměru s pozemkem parc. č. XF v k. ú. X (rozhodnutí je součástí správního spisu).

179. Podle § 27 odst. 2 správního řádu „[ú]častníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.“

180. Je nepochybné, že samotné umístění záměru v sousedství žalobkyně se dotýká jejích vlastnických práv. Je však třeba vyjasnit, zda se jí může negativně dotknout též povolení výjimky z odstupové vzdálenosti od pozemku parc. č. XF, který se nachází ve vlastnictví jiné osoby.

181. Dle § 29 odst. 2 PSP „[n]estanoví-li územní nebo regulační plán v souladu s § 83 odst. 2 jinak, musí být odstup stavby od hranice sousedního pozemku minimálně 3 m.“ Zamýšlená novostavba má být od hranice pozemku žalobců (parc. č. XD) v minimální vzdálenosti 5,28 m. Tato vzdálenost vyhovuje požadavku stanovenému § 29 odst. 2 PSP. Skutečnost, že stavební úřad povolil výjimku z odstupové vzdálenosti od pozemku parc. č. XF, tak do práv žalobkyně nezasahuje více, než kdyby k povolení výjimky nedošlo. V obou případech je totiž zachována dostatečná odstupová vzdálenost od pozemku ve vlastnictví žalobkyně.

182. Soud nepřisvědčil ani domněnce žalobkyně, že v případě nepovolení výjimky z odstupové vzdálenosti od pozemku třetí osoby by stavebníci umístili celou stavbu dál od pozemku žalobců. Jde o pouhou spekulaci. Případnou reakci stavebníků ve vztahu k tvaru stavby a jejímu umístění na pozemku nelze v tomto řízení předjímat.

183. Výsledek řízení o povolení výjimky neměl způsobit zásáhnout do práv žalobkyně. Žalobkyni tak nepříslušelo postavení účastníka tohoto řízení. Námitka není důvodná.

184. *Ke stejnému závěru soud došel rovněž u námitky rozporu rozhodnutí o udělení výjimky s § 169 odst. 2 stavebního zákona. Povolení výjimky z § 29 odst. 2 PSP nijak nezasáhlo do práv žalobkyně. Její námitka o nezákonnosti rozhodnutí je tedy nepřípustná.“*

[137] Soud se ztotožňuje s tím, že toto rozhodnutí nijak nezasahuje do práv žalobců, z hlediska obecné zákonnosti rozhodnutí je patrné, že takové rozhodnutí bylo vydáno, proto podle něho mohlo být rozhodováno.

[138] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[139] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy – tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[140] Zúčastněným osobám soud náhradu nákladů nepřiznal podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., byť se toho domáhaly, neboť soud po nich žádnou povinnost nevyžadoval, a skutečnost, že žalobci uplatňují proti vydanému rozhodnutí různé opravné prostředky a žaloby je jejich právem, s jehož uplatněním je nutné počítat. Žádné zvláštní okolnosti tak soud u zúčastněných osob neshledal.

[141] Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá právních účinků nařízený odkladný účinek žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřípustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. června 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu